І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
„Svoboda", 81-83 Grand St
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 229. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 10-го ГРУДНЯ 1965 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, DECEMBER 10, 1965 No. 229. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 9-го грудня 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ЕСПАНОМОВНІ ВИБОРЦІ МОЖУТЬ СКЛАДАТИ ЕКЗАМЕН ГРАМОТНОСТИ З ЕСПАНСЬКОЇ, а не з анлійської мови, як це було досі. Так вирішив Федеральний Суд в Ню Йорку, і його рішення є противним до опінії Федерального Суду у Вашинґтоні, Д. К., який вирішив, що закон, схвалений цього літа Конґресом і підписаний Президентом, противиться Конституції ЗДА, бо стейти мають право вирішувати всі справи, які відносяться до стейтових або міських виборів. Тепер ця справа буде вирішена Найвищим Судом ЗДА, який має вирішити апеляції південних стейтів, які твердять, що схвалений Конґресом закон є протиконституційний.

ВИПУЩЕННЯ ДЖЕМІНІ 6 ЗМОЖЕ ВІДБУТИСЯ В НЕДІЛЮ 12-го ГРУДНЯ, бо вдалося направити швидко машину - компютер, яка була зіпсувалася. Астронавт Джеміні 6 Волтер Ширра і Томас Стеффорд вже вправляють, щоб випущення могло відбутися в неділю, якщо тільки була б погода, то все інше буде готове до старту. Астронавти Джеміні 7 Френк Борман і Джеймс Лавелл кружляють згідно з пляном вже шостий день довкола Землі та виконують всі ті обов'язки, які їм призначені. Досі все йде так, що можливим буде 14-денний побут в космосі під час якого має відбутися зустріч двох космічних кораблів.

ГУБЕРНАТОР СМАЙЛІ ДОМАГАЄТЬСЯ, ЩОБ РЕСПУБЛІКАНЦІ ВІДСЕПАРУВАЛИСЯ ВІД Т-ВА ДЖАНА БИРЧА. Губернатор з Айдаго вислав в цій справі до голови Крайового Республіканського комітету Рея С. Блісса листа, в якому домагається, щоб справою Товариства ім. Джана Бирча зайнявся Республіканський Координаційний Комітет, який має зібратися 12-го грудня у Вашинґтоні. На думку губернатора Смайлі партія мусить відсепаруватися публічно від Т-ва ім. Бирча, бо інакше республіканці не мають виглядів на успіхи у виборах. Блісс заявив, що він поставить цю справу на порядок нарад, але не зайняв до самої справи становища. Проти організації Бирча виступають численні впливові республіканці.

КРАЙОВА РАДА БЕЗПЕКИ СТВЕРДЖУЄ, ЩО В ЖОВТНІ ЗГИНУЛО 4,820 ОСІБ в автомобільних катастрофах, на 5 відсотків більше, як у жовтні 1964-го року. В перших десятьох місяцях цього року на шляхах і вулицях ЗДА згинуло 39,760 осіб, а минулого року в тому самому часі — 39,050. Але Рада Безпеки одночасно стверджує, що цього року авта в перших 10 місяцях проїхали 736 більйонів миль, на 4 відсотки більше як минулого року. Минулого року на кожних 100 мільйонів проїханих автами миль було 5.5 відсотка нещасливого випадку, а цього року цей відсоток зменшився до 5.4. Значить, що число смертних випадків збільшується в меншім темпі, як збільшується автомобільний рух в цій країні.

У СВІТІ

СОВЄТСЬКІ ВЛАСТІ ЗОРГАНІЗУВАЛИ „СПОНТАННІ ПРОТЕСТИ" своїх невольничих громадян проти американської політики супроти В'єтнаму. Партійні комітети скликають віча у різних містах СССР, між ними — у Ленінґраді, Баку, Одесі, Харкові, Атма-Ата, Еривані і інших. За згори виготовленим пляном — від минулої п'ятниці що кілька годин заїздить перед американську амбасаду в Москві таксівка з „делеґацією", яка вручає в амбасаді „протестаційний меморіял". Таких „протестів" є вже більше 100. Уряд СССР звернувся до Британії, щоб СССР і Британія, як спонзори Женевської конференції з 1954 р. „наганрували бандитську війну ЗДА проти в'єтнамського народу".

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ДЕ ҐОЛЛЬ ЗАЯВИВ, що він „очевидно" стане до тісніших виборів 19 цього місяця проти Франсуа Міттерана, який поруч із ним дістав найбільше число голосів в минулих недільних президентських виборах. Цим разом де Ґолль і його міністри поведуть енерґійну передвиборчу акцію.

ВАТИКАН ПРОГОЛОСИВ ДРУКОМ перший том архівних документів з часів останньої світової війни. Перший том стосується часу від березня 1939 до серпня 1940. Є там лист Папи Пія XII до Муссоліні, щоб той зберіг невтральність Італії у другій світовій війні, та документ про невдоволення Муссоліні, що Пій XII висловив своє співчуття Польщі, Бельгії і Голляндії за заатакування їх Німеччиною.

ІРАКСЬКА АРМІЯ ПОВЕЛА нову офенсиву проти хоробрих курдів, які борються за свою автономію. По стороні Іраку є теж 3.000 єгипетського війська. Єгипет прислав теж Іракові 52 бомбовики совєтського типу „Ільюшин". Іракський уряд зламав свою обітницю, яку дав був курдам щодо автономії.

У ПАКІСТАНІ НЕПРИХИЛЬНО ПРИЙНЯТО групу американських конґресменів, що прибула туди під проводом конґресмена Клемента Заблоцкого, демократа з Висконсіну. Коли він був з іншими конґресменами на авдієнції у президента Мохаммеда Аюба Хана — демонстранти на вулиці помалювали авта його і його колеґ на червоно з написами: „Вертайтесь до Америки". Пакістанці закидають Америці прихильність до Індії, — знову ж в Індії закидають Америці прихильність Пакістанові.

ЗАХІДНЬО-НІМЕЦЬКА ПРЕСА ТВЕРДИТЬ, що віце-прем'єр і голова господарського плянування у Східній Німеччині, 48-річний Еріх Апель застрілився в п'ятницю минулого тижня на знак протесту проти накиненого Східній Німеччині торговельного договору з СССР, за яким Східня Німеччина продає Совєтам свої товари нижче ринкових цін, а купує в них — за високі ціни. Наприкінці листопада приїздив до Східнього Берліну з Москви „сам" Леонід Брежнєв і наказав Вальтерові Ульбрихтові підписати той договір. Апель безуспішно протестував проти такого визиску. Перед своєю самогубною смертю він перепачкував листа до посадника Західнього Берліну Віллі Брандта, виявивши всю цю справу.

СОВЄТСЬКІ ПРОТИЛЕТУНСЬКІ РАКЕТИ У ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ ЗАВЕЛИ — стверджують американські військові фахівці. На кругло 150 вистрілених таких ракет — тільки 9 поцілили в американські машини. Це той сам тип ракет, що їх влаштовано на Кубі і що їх показувано під час 1-травневих парад на вулицях Москви. Тепер американські фахівці винайшли спосіб унешкідливлювати радарну систему тих ракет, незалежно від нищення їх власними налетами.

У РОДЕЗІЇ ЗАБОРОНЕНО, як „злочин", проголошування через гучномовці на публічних місцях радіопередач з чужих країн, зміст яких становить „загрозу для безпеки країни". Ідеться головно про радіопередачі з Замбії і Лондону.

УККА ПІДСУМОВУЄ ПРАЦЮ, ЗБІРКОВУ АКЦІЮ

Ню Йорк. — Український Конґресовий Комітет, як і кожний добрий господар, з наближенням кінця року підсумовує свою активність з одного боку, а допомогу в тій активності громадянства у формі пожертв до Народного Фонду УККА з другого боку. Підсумки цієї активности і жертвенности будуть предметом звітів і дебат на засіданні Крайової Ради УККА, себто на спільних нарадах Екзекутиви, Політичної Ради і Ширшої Ради, що відбудеться вже цієї суботи впродовж дня в готелі Гілтон. На порядку нарад є звіти президента проф. д-ра Лева Добрянського, екзекутивного віце - президента Йосипа Лисогора, касира д-ра Ярослава Падоха, голови Шкільної Ради проф. д-ра Едварда Жарського, координатора молоді інж. Романа Рогожі та голови Контрольної Комісії мґра Романа Гуглевича, а опісля дебати над цими звітами. Підсумки дотеперішньої збіркової акції знайдуть читачі на публікованій в цьому числі „Свободи" окремій сторінці „Від Українського Конґресового Комітету". Зіставлення ще неповні, але вже і з них виходить, що цьогорічна збірка Національного Датку приблизно дорівнює минулорічній, що аж ніяк не відповідає ані нашим спроможностям, ані потребам УККА. Тому то з Екзекутиви УККА інформують, що ще в цих останніх тижнях перед закінченням року будуть пороблені максимальні зусилля, щоб поважно збільшити загальну суму Народного Фонду, бо від неї в першу чергу залежатиме дальше розгортання праці УККА в користь нашої громади та української визвольної справи.

Джордж Бонді зрезиґнував із становища дорадника Президента

Остін, Тексас. — Білий Дім повідомив 8-го грудня, що окремий дорадник Президента в справах державної безпеки, Джордж Бонді залишає своє становище і обіймає становище президента Фордової Фундації. Як працівник Білого Дому Бонді мав платню $28 500 річно, а на новому пості його річна платня становитиме — $75 000. Бонді залишить працю в Білому Домі 28-го лютого 1966. Він буде передостатнім дорадником Президента з усіх тих 12-ох осіб, яких був найменував президент Кеннеді, і які після смерти Кеннеді співпрацювали з президентом Джансоном. З тих давніх співпрацівників залишиться ще при праці в Білому Домі тільки Лі С. Вайт — окремий дорадник президента Джансона, якого найменував був ще президент Кеннеді. В політичних колах появилися різні спекуляції, хто може зайняти пост, що його залишить Бонді. Одна з цих поголосок твердить, що теперішній секретар оборони Роберт МекНамара мав би перейти до Білого Дому на окремого дорадника в справах оборони, але інша поголоска заперечує це. Невірною є і поголоска про те, що місце Бонді мав би зайняти теперішній пресовий секретар Білого Дому, Білл Д. Моєрс, бо Президент потребує його як миротворця в різних випадках. Невірною є і поголоска про те, що Президент мав би займенувати МекНамару на першого нового Департаменту Міських та Мешканевих Справ, який то пост ще досі не є обсаджений. Дехто гадає, що становище Бонді займе один із його старших асистентів — Роберт В. Камер.

В'єтконґ пропонує 12-годинне „перемир'я" під умовою, що вояки ЗДА будуть — роззброєні

Сайґон. — Комуністичні партизани проголосили через свою підпільну радіостацію, що вони пропонують перевести в навечер'я Різдва Христового 12-годинне перемир'я, в якому не було б ніяких воєнних дій, — при кількох передумовах, з яких найдиковиннішою є передумова, щоб американські й їхні „сателітські" вояки, себто південнов'єтнамські, які йтимуть до святинь, не мали при собі ніякої зброї. На суто пропаґандивний характер того звернення вказує його стилізація: в'єтконґ, мовляв, звертається з цією пропозицією тому, що він „шанує релігійні вірування своїх побратимів та ставиться приязно до американського народу". Американські чинники відповіли, що куди кращим різдвяним дарунком для обох народів було б припинення взагалі воєнних дій та приступлення до мирових переговорів. Американці не відкидають комуністичної пропозиції, однак ледве чи погодяться на розброювання себе і південнов'єтнамських вояків навіть на 12 годин, не маючи ґарантії, як в тому часі будуть поводитися комуністи, які не визнають ніякої моралі ні етики, якщо вона не відповідає їхнім інтересам. Американські військові кола висловлюють здогад, що крім пропаґандивних цілей — комуністична пропозиція має ще на цілі — дістати бодай 12 годин часу на переведення перегрупування своїх військ для наступного негайного наступу.

Конечність голоситися в справі медичної опіки

Вашинґтон. — Уряд соціяльного забезпечення пригадує всім особам, які мають 65 або більше років, щоб зголошувалися до найближчого відділу соціяльного забезпечення, якщо хочуть користати з лікарської опіки в рамах соціяльного забезпечення, яке зачне діяти з 1-им липня 1966-го року. Голоситися мають такі особи: 1) Ті всі, які досі працюють і є зголошені в соціяльному забезпеченні, але досі не побирають старечої пенсії. Вони мають зголоситися на шпитальне лікування та, якщо бажають, на додаткове забезпечення на оплату лікарських гонорарів, на що вони будуть платити по $3 місячно, починаючи від 1-го липня 1966 р. 2) Зголоситися мають в бюрах соціяльного забезпечення і ті всі, які зовсім не були зголошені до соціяльного забезпечення і не мають карти соціяльного забезпечення. Зголошуватися можна до 31-го березня 1966-го року. Хто до того часу не зголоситься, той зможе це зробити аж в непаристому році, це значить в 1967-му році. Не мусять голоситися ті, які вже дістають старечі пенсії соціяльного забезпечення, пенсії з титулу державної служби або пенсії з титулу служби на залізниці.

● **У західньо - німецьких збройних силах** є 127 військових капелянів, які проте не служать у війську і не носять військових уніформ. За домовленням між урядом Західньої Німеччини і Євангельською Церквою — духовники, приділені церковними єрархами до обслугування вояків, користуються повною свободою.

ПАПА ПАВЛО VI ЗАКРИВ ДРУГИЙ ВАТИКАНСЬКИЙ СОБОР

ПАПА ЗГАДАВ У СВОЇЙ ПРОМОВІ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ ВІРНИХ ПІД КОМУНІСТИЧНИМ РЕЖИМОМ.

ПАПА ПАВЛО VI

Рим. — У блискучій церемонії, серед погідного зимового дня, Папа Павло VI закрив Другий Ватиканський Собор перед собором святого Петра, у прилявності не тільки кругло 2.300 членів Ватиканського Собору, але й кругло 100.000 глядачів. Приявними були також дипломатичні представники 85-ох країн та коло 100 репрезентантів інших Церков. Папа виголосив велику промову, що її закінчив словами „Іте ін паце" — ідіть у мирі. Окремі уступи тієї промови, присвячені інтелектуалам, артистам, жінкам, робітникам, інвалідам, бідним та молоді, були відчитані окремими кардиналами. У своїй промові-зверненні Папа підкреслив історичне значення Другого Ватиканського Собору, що його скликав був Папа Іван XXIII, відкривши першу сесію 11-го жовтня 1962 року. Папа ствердив, що цей останній Ватиканський Собор був найбільшим і найчисленнішим з-посеред 21 попередніх за всю історію Католицької Церкви. Папа твердив що Другий Ватиканський Собор „обновив у Церкві і в світі думки, звичаї, моральні сили, радість і надії". З очевидним натяком на відносини під комуністичним правлінням Папа підкреслив, що він звертається особливо до тих, „що їх тримається з великою несправедливістю в мовчанці, гнеті, позбавленні належних та святих прав, що їх повинен мати кожний чесний чоловік, та що їх повинні мати особливо ви, браття, які дають тільки добро, побожність і мир". Говорячи очевидячки про церковних владик у комуністичних країнах, Папа заявив: „Церква, гноблені й переслідувані браття, є з вами. Вона є з вашою вірою і з усіма, які пов'язані з вами у ваших жалюгідних умовинах". — Другий Ватиканський Собор перевів 168 засідань і схвалив 16 декретів. Найважливішими між ними є: „Про Церкву", де встановлено принцип колегіяльного правління, замість дотеперішнього принципу одиничного правління Папи, — „Про Церкву в новітньому світі", „Про релігійну свободу" й інші. Собор потвердив автономічні привілеї східніх Церков та ввів сучасні народні мови в Богослужби. Однак за твердженням учених теологів, членів Собору, щойно майбутні роки виявлять, наскільки глибоко ввійдуть в життєву практику прийняті на Соборі постанови, особливо ж в ділянці наближення і співпраці в першу чергу Християнських Церков та Церков взагалі. В минулу середу Папа обмежився до [illegible] закриття Другого Ватиканського Собору [illegible] наприклад, заповідженого знесення п'ятницевих постів ані проголошення про скликання нової кардинальської консисторії для затвердження проектованих Папою нових кардиналів.

Київська „Рабочая газета" нападає на АБН і Ярослава Стецька

Київ. — Видавана тут російською мовою щоденник „Рабочая газета", орган Центрального Комітету Комуністичної Партії України надрукувала в числі з 1-го грудня ц. р. статтю відомого совєтського пашквілянта Тараса Мигаля п. н. „Горбатих і могила не виправить", що має бути надрукована повністю у львівському журналі „Жовтень". В опублікованому пашквілі „Рабочая газета" розправляється з „ватажками й ідеологами українського буржуазного націоналізму", присвячуючи окрему увагу історії постання і діяльністю Антибольшевицького Фронту Народів і його голови Ярослава Стецька. Зокрема не до вподоби совєтським пашквілянтам те, що Ярослав Стецько розсилає меморандуми, листи і декларації і до Об'єднаних Націй, і до Конґресу ЗДА й до інших міжнародних установ, вимагаючи щоб вільний світ порвав усі зв'язки із Совєтським Союзом і його сателітами і започаткував проти них господарську бльокаду, як також підтримував національновизвольні змагання в СССР, червоному Китаю, та в інших сателітних країнах. Атакується в статті „буржуазних націоналістів" також і за те, що вони співпрацюють з репрезентаціями інших народів, влаштовують кожного року з допомогою Рокефеллера й інших американських мільйонерів „День Української Незалежности" в ЗДА тощо.

ПРОДОВЖЕННЯ ДОПОВІДІ Д-ра БЕЗУШКА

НЮ ЙОРК. — В рамцях влаштованої Філологічною Секцією НТШ наукової конференції, відбудеться тут в суботу 11 грудня ц. р. о годині 6 веч. продовження доповіді на тему „Шевченкознавча ювілейна література". Відбудеться конференція в залі Українського Інституту Америки при 2 Іст 79 стріт і її відкриє д-р Лука Луців.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УКРАЇНСЬКЕ РІЗДВО В ШИКАҐІВСЬКІМ МУЗЕЇ

Шикаґо. — В показі „Різдво навколо світу", що його влаштовує в цьому Різдвяному сезоні шикаґівський Музей Промислу і Науки, бере участь також українська громада міста Шикаґо. Програму Українського Різдва приготовляє, як і минулими роками 22-ий Відділ Союзу Українок Америки спільно з деякими молодечими організаціями, хорами та мистецькими силами. Цього року Українське Різдво в Музеї відбудеться в четвер, 9 грудня, в годинах 2-ій по пол. і 8-ій вечером.

РІЗДВЯНІ КАРТКИ ЯРОСЛАВИ СУРМАЧ

Ню Йорк. — У видавництві Дитячого Фонду Об'єднаних Націй появилася нова серія різдвяних карток, між якими є теж картка з українською різдвяною тематикою відомої нашої ілюстраторки і малярки Ярослави Сурмач. На картці представлена українська сільська хата та гурт колядників із різдвяною зорею біля неї. Наша малярка спеціялізується у старовинному українському способі малювання на склі. Минулого року вийшли чотири її картки з українською побутовою тематикою.

ВИСТАВКА ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА УСОМ У ТОРОНТІ

В приміщенні ґалерії „Ми і Світ", 2263 Блюр — захід відкрита тепер виставка малярства і графіки Української Спілки Образотворчих Мистців Канади, Відділ Торонто. Виставка триватиме до 20 грудня. Ґалерія відкрита від год. 10 вранці до 8 год. вечора кожного дня. Участь у виставці беруть мистці: Микола Бідняк, Михайло Кравців, Василь Курилик, Мирон Лев, Ніна Мудрик - Мриц, Христина Навроцька - Кудрик, Галина Новаківська, Ірина Носик, Ліда Палій, Марія Стиранка і Омелян Теліжин.

КОНКУРС СФУЖО НА ПЕРЕКЛАД

Світова Федерація Українських жіночих організацій проголосила Шостий Літ. Конкурс на переклад із якоїнебудь мови на українську. Ця спроба дала несподіваний вислід, бо 18 перекладів. Найбільше їх було з англійської мови, потім із французької, по два з німецької й еспанської й один із литовської. Щоб зазнайомити ширшу громаду Філядельфії з якістю перекладених творів — 20 Відділ Союзу Українок Америки влаштовує мистецьке читання їх у п'ятницю, дня 10 грудня 1965. Вступне слово виголосить Лідія Бурачинська, член Комітету Літ. Нагороди СФУЖО. Мистецьке читання виконає Гурток Студентів під проводом д-р Наталії Іщук.

ВЕЧІР А. КАМЮ В УВАН

Українська Вільна Академія Наук у ЗДА влаштовує в суботу 11 грудня цього року о 6-ій год. веч. засідання Літературознавчої секції з програмою: Альберт Камю (1913-1960) в українських перекладах. Вступне слово виголосить Юрій Лавріненко, про Альберта Камю говоритиме Оксана Соловей. Із творів А. Камю в перекладах Оксани Соловей — читають Володимир Лисняк і перекладачка. Засідання відбудеться в будинку УВАН при 206 Вест 100 вул., Н. Й.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" В АМСТЕРДАМІ

Амстердам, Н. Й. — Українська Театральна Група ім. Лесі Українки при Відділі УККА у Вотервліті, Н. Й., відіграє в неділю 12 грудня о годині 4 в Амстердамі, у Ст. Джан Голл, Ван Дер Вір Ст., оперету „Запорожець за Дунаєм", що пройшла з великим успіхом минулої неділі у Трой. Дохід призначений на Фонд Катедри Українознавства.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПЛАСТ-ПРИЯТУ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В суботу 11 грудня ц. р. в Пластовому Домі при Другій Евню відбудуться звичайні загальні збори Пласт-Приягу, що веде свою діяльність при Пластовій Станиці в Ню Йорку. До участи в зборах запрошені батьки пластової молоді. Початок о год. 5-ій по полудні.

„Благовісник" буде офіційним органом усіх українських католицьких епархій і екзархій

Едмонтон, Канада. — Місцевий тижневик „Українські Вісті" повідомляє в числі з 25 листопада ц. р., що журнал „Благовісник" видаваний в Римі канцелярією Верховного Архиєпископа кардинала Йосифа Сліпого, буде відтепер офіційним органом усіх католицьких епархій та екзархій. Усі норми й розпорядження щодо літургії й обряду, подані у „Благовіснику", будуть зобов'язувати скрізь, без жодних винятків. Справу цю вирішено на спільній нараді українських католицьких владик в Римі. Найближче число „Благовісника" подасть, між іншим, офіційне розпорядження про літургійну молитву за первоєрарха, яка буде обов'язкова всюди.

Молоді артисти на допомогу українським ученим

Ню Йорк (Л. Д.) — Велика заля УВАН у ЗДА в неділю 5 грудня 1965 року була повна. Численна авдиторія зібралась на концерт молодих артистів, увесь прибуток з якого був призначений на допомогу українським ученим та їх родинам. У вступному слові, дійсний член УВАН Наталя Осадча-Яната, голова Допомогового Фонду ім. Дмитра Дорошенка, сказала про його історію та завдання, розповівши про скромну допомогу, що висилає фонд потребуючим ученим та членам їх родин у країнах Европи та Америки. Організатор концерту, проф. Вадим Кіпа коротко розповів про учасників концерту — молодих українських артистів, студентів американських музичних шкіл та учнів українських професорів музики. В концерті взяли участь піяністи Зоя Ґраур, Леокадія Пелех, Юрій Савицький і Марко Сидорак, співаки П. Манойло та Надія Терещенко (акомпаніямент Зоя Маркович), Антін Юрків та Валентина Жила - Наливайко (акомпаніямент Є. Крахно), скрипаль Юрій Вожаківський (акомпаніямент Євгенія Вольц). Концерт, що його програма складалась з творів західно-европейських клясиків та українських композиторів, пройшов на високому рівні. Учасники, за висловом проф. Кіпи, виявили свої музичні душі, а також очевидно і наслідки фахового вишколу. Пані Осадча-Яната подякувала артистам за те, що вони прийшли на допомогу потребуючим українським ученим.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Подія історичної ваги

Вівторок 7-го грудня цього року був днем великого історичного значення в житті очолюваної римським Папою Католицької Церкви і тієї Православної Церкви, що перебуває під проводом Царгородського Патріярха. Того дня і в Ватикані в Римі, столиці Католицької Церкви, і в Царгороді, що здавен-давна був осідком патріярхів — голів Православної Церкви, урочисто проголошено спільно устійнений акт про взаємне відкликання анатеми, екскомунікації, що її кинули були з одного боку легат римського Папи Льва IX кардинал Губерт, а з другого Царгородський Патріярх Михайло Керулярій 1054 року, і що стало початком схизми, понад дев'ятисотрічного розколу в Християнській Церкві.

Відповідна католицько-православна деклярація була відчитана того ж дня в базиліці св. Петра у Ватикані під час короткої урочистости в присутності православного митрополита Мелітона з Геліополісу, представника царгородського Патріярха Атенагораса, і на її завершення Папа Павло VI обнявся й поцілувався з митрополитом Мелітоном. Тієї ж самої години прочитано цей же акт на дворі Патріярха Атенагораса в Царгороді в присутності представника римського Папи кардинала Шігена, завершений також обіймами і поцілунком Патріярха з кардиналом.

Спробу замирення між Католицькою і Православною Церквами започаткував Папа Павло VI своїми відвідинами у січні 1964 року в столиці Святої Землі, Єрусалимі, звідки поширилося світло Христової віри по всьому світі, де й відбулася перша зустріч Папи Павла VI з Патріярхом Атенагорасом. Своє завершення знайшла ця ініціятива в теперішній деклярації про відкликання екскомунікацій з 1054 року, наслідком яких був трагічний і далекосяжний поділ Христової Церкви на з'єдинених і нез'єдинених, правовірних католиків і „схизматиків", що й виявлялося в тяжкій ворожнечі між двома Церквами.

У проголошеній деклярації обидві сторони — і Ватикан і Царгород — стверджують „в спільному бажанні справедливости" і „в ім'я братніх взаємин" між обома Церквами, що „децизії, акти і болючі події" 1054 року не були спрямовані на розрив церковної спільности між римською і константинопільською столицями, і що автори тодішніх екскомунікацій не мали на меті й не передбачали всіх тих важких наслідків, що їх вони викличуть. Тому і Папа Павло VI і Патріярх Атенагорас із своїм Синодом заявляють, що вони висловлюють свій жаль з приводу „образливих слів, безпідставних закидів та гідних догани актів" з обох сторін, що визначали або супроводжали трагічні події того періоду, і водночас із цим усувають з пам'яті й із церковних взаємин проголошені колись вироки про екскомунікацію, передаючи їх в забуття з метою майбутньої одности Христової Церкви.

Скасування взаємної анатеми між Католицькою і Православною Церквами не визначає ще кінця розколу й усунення всіх розбіжностей між ними. Це й підкреслено в спільній деклярації, в якій сказано, що це — тільки перший ярок на шляху до екуменічної єдности в ім'я Христової науки. Проте Декларація з 7 грудня — переломова і справді таки революційна, і вона матиме свої величезні наслідки в історії християнства. Тому з такою увагою зустріє цю подію увесь християнський і не-християнський світ.

Догори дном

Уся совєтська дійсність насичена догори дном перевернениии вартостями, внутрішніми протиріччями, дикобичними парадоксами. Інакше й не може бути в країні, де політичну й соціяльно-економічну систему побудовано на утопічних доктринах, що їх у продовж сорока років підтримується достосовано до них пропаґандою. Отже в СССР постало ціле словництво, що його треба зовсім інакше розуміти, аніж воно звучить на Заході: „народна республіка", „вільні вибори", „воля", „самостійність", „демократична конституція", „братерство народів" і т. д. У політиці совєтська пропаґанда довгими роками стосує тактику „лови злодія", приписуючи іншим власні злочини.

По цій лінії йде інтерв'ю, що його совєтський прем'єр Алексєй Косиґін дав співредакторові „Ню Йорк Таймсу" Джеймсові Рестонові. Сам Рестон в ході своєї розмови з Косиґіним звернув увагу, що він „огидно викривлює образ американської політики". Ця заввага не спинила Косиґіна в дальшому обвинувачуванні Америки в політиці, яка буцімто напружує міжнародну ситуацію, робить світову атмосферу загрозливою для миру, сприяє гнобителям, нацьковує Західню Німеччину проти СССР і інших східньоевропейських країн. Після заввагн Рестона Косиґін не злагіднив ані тону, ані змісту своїх атак проти ЗДА, а тільки висловив „надзвичайне здивування", як Рестон може піддавати під сумнів твердження його. Косиґіна: „не можу повірити, що ви дійсно не бачите, що діє політика З'єднаних Держав". Головні конкретні закиди Косиґіна: ЗДА воюють у В'єтнамі проти місцевих патріотів і вбивають невинних людей, — ЗДА озброїли Західню Німеччину і далі зброять її та нацьковують проти СССР, — і ЗДА відкидають усі спроби мирної співпраці, включно з торгівлею, з Совєтами. Ще далі Косиґін твердив, що війна В'єтконгу є „справедливою визвольною" війною, а американська армія у В'єтнамі є імперіялістичною агресією.

Очевидно, що Косиґін ні словом не згадав про те, як Москва зламала Ялтинський договір, як вона примусила Америку і Західню Европу відновити своє озброєння і створити НАТО, — як не Захід, а Москва повела холодну війну і як тільки острах перед збройною силою Америки й НАТО зупинив Москву в її агресивному поході до Атлантику.

Який політичний сенс тієї запізненої пропаґанди у теперішньому часі? Мабуть — це відповідь на минулотижневі відвідини у Москві брітійського міністра закордонних справ Майкла Стюарта і його заходи щодо спільного з СССР скликання Женевської конференції в справі В'єтнаму, — і мабуть, це з'ясування становища СССР перед приїздом до Вашингтону брітійського прем'єра Гарольда Вільсона та німецького канцлера Людвіґа Ерґарда. Правдоподібно — Кремлівські проводирі очевидячки рішили, що, атаковані безперервно китайськими комуністами за „співпрацю з американськими імперіялістами", вони мають підкреслено відпекатися тієї „співпраці" і не ангажуватися ні в які мирні спроби у справі В'єтнаму. Це інтерв'ю Косиґіна повинно протверезити деяких з міжнародних дипломатів типу У Танта з ОН і тих американських утопістів, які вірять у можливість співпраці з Москвою.

МІЛЬЙОНЕРИ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ЕКОНОМІЦІ

Цього року багато говориться, пишеться та дискутується на тему поборювання вбогости — про те, в якій мірі вбогі впливають на економіку ЗДА. А треба знати, що вбогих в цій країні є мільйони, бо до них сам Уряд зараховує всі ті родини, річний прибуток яких не перевищує $3,000.

Але в якій мірі на американську економіку впливають найбагатші, отже мільйонери, яких є тепер у ЗДА, згідно з обчисленням відомого тижневика „Ньюз енд Ворлд Ріпорт ЗДА", коло 90 тисяч. Число їх збільшується щороку пересічно на 5,000.

Крайове Бюро Економічного Досліду обраховуло, що в 1953 році число мільйонерів становило в цій країні 27,000. Система Федеральної Резерви нараховувала в 1962-му році 67,000 мільйонерів. Тепер є їх, як сказано, коло 90,000.

Оце імпозантне число осіб, що з них кожна має майна більше як на мільйон долярів, а також те, що це число в швидкому темпі збільшується, — є найкращим доказом життєздатности і творчости так званої капіталістичної економічної та фінансової системи, доказом, що її з безперечним успіхом можна протиставити комуністичній економічній системі, в якій народи живуть на далеко нижчому життьовому рівні.

Велике число мільйонерів у ЗДА є також найкращим спростованням закидів деяких лівих кол, які виступають проти демократичного, а недавно виступали й проти республіканського урядів ЗДА, твердячи, що в цій країні відбуваються процеси соціялізації і комунізації, які гальмують вільний розвиток економіки.

Імпозантне число мільйонерів вибирає арґумент і тим усім, які нарікають на високі податки, що нібито руйнують багачів та нищать мрії американської молоді про невпинний розвиток ЗДА.

Варто ближче приглянутися цій поважній групі, яка грає велику ролю в економіці ЗДА.

Правда, ця група мільйонерів становить лише дві десяті відсотка всього населення країни, але вона має в своїх руках аж 7 відсотків всього багатства ЗДА і 21 відсоток уділів всіх американських корпорацій.

Мільйонери не зберігають своїх капіталів у панчохах. Вони інвестують їх у вільні від оподаткування стейтові та міські бонди. Ця група інвестицій мільйонерів становить одну шосту всього їхнього майна. Далеко меншу частину свого майна мільйонери вкладають в федеральні бонди, а також в бонди забезпеченевих та інших приватних корпорацій. Цими своїми інвестиціями багатії скріплюють економіку країни.

Окремий асистент директора Бюра перепису населення Герман П. Міллер у статті в „Ню Йорк Таймсі" підкреслює, що більше мільйонерів народжується з-поміж так званих самостійно затруднених, а не з-поміж працівників великих корпорацій, які дістають сотки тисяч долярів платні. Провідні урядові великих корпорацій, які дістають по $200,-000 річної платні, мусять віддавати на податок по $150,000. Вони можуть затримувати в своїй кишені лише один доляр із кожних десятьох, що зароблюють понад $150,000. Хоч тепер податки дещо обнижено, все ж таки високий урядбиць мусив би довгі роки працювати, щоб насклад ати один мільйон.

Мільйонери доходять до своїх мільйонів на власну руку, працюючи самостійно. Рідко котрий з них говорить про те, що в збагаченні сприяло йому щастя. Правда деякі мільйонери успадковують багатство від своїх батьків. Але головним чином відноситься це до мільйонерок, які успадковують багатства своїх чоловіків, старших віком мільйонерів.

Мільйонери здебільша працюють 7 днів на тиждень і 18 годин денно. Ось приклади, як народжувалися мільйонери:

Воллес Джансон у 1940-му році позичив в одному банку гроші, щоб будувати мешканеві доми в Мемфісі, в Теннесі. В 1964 році він мав 63 роки і був уже президентом 68-ох будівельних компаній, ставши одним із провідних будівельників Америки.

Іншим „саморобним" мільйонером є Джан Болард, який в 1909 році почав працювати за $4 тижнево як бюровий хлопець в годинниковій компанії Бюлова. В 1935-му році, у віці 42-ох років, він був президентом цієї компанії, а в 1959 перейшов на пенсію.

Одержуючи пенсію, він працює тепер як президент конкуренційної годинникової компанії Грюн.

Число мільйонерів у ЗДА, як уже згадано, збільшується швидким темпом. Пояснюється це не тим, що нові мільйонери дістають свої мільйони в спадку по померлих багатіях, а тим, що вони зароблюють нові мільйони своєю винахідливістю, своєю заповзятливістю в творенні нових варстатів для шонового суспільства. Деякі стають мільйонерами завдяки прибуткам із наукових винаходів, інші з будівельних компаній, ще інші з продукції нового роду товарів і т. п. Таким чином деякі мільйонери підносять життєвий стандарт суспільства, збагачуючися одночасно.

Згаданий директор Бюра перепису населення Герман Міллер закінчив свою статтю такими словами:

„Динамічна економіка ЗДА вимагає нових ідей і нових антрепренерів, які мають відвагу використовувати нові можливості. Треба тішитися, що такі люди є, і тому нема чого дивуватися, коли деякі з них здобувають неподільні успіхи".

Мих. Калинний

СПРАВА ВСЕ Ж ЦІКАВА

Куритиба. — Хоч так званий уряд УССР має значення не більше, як, наприклад, бразилійська провінційна адміністрація, недавні події привертають увагу багатьох до того московського відгалуження на українському терені. Навіть, як свідчать туристи, в самій Україні, населення якої дуже критично ставиться до „своїх" міністрів, вбачаючи в них лише виконавців волі Кремлю, пильніше прислухаються до вісток, що в мікроскопічних дозах просочуються з великого будинку на вулиці Революції, колишній Олександрівській, де міститься Рада Міністрів УССР.

В Україні кажуть, що початок тим подіям поклала особа Володимира Васильовича Щербицького, якого мали „поновити в правах" уже раніше, однак мусіли застановлятись над різними варіянтами того поновлення. Відомо, що мало не слідом за усуненням Хрущова в московській „Правді" з'явилася стаття Щербицького про успіхи Дніпропетровського обкому партії, зокрема в ділянці металюргії. Щербицький після того, як Хрущов усунув його зі становища голови Ради Міністрів УССР, був переведений на пост першого секретаря згаданого обкому, тобто лиху годину мусів пересиджувати в Дніпропетровському.

„Хрущова не стало, Щербицького реабілітували, давши йому слово в „Правді". Дальші його кроки догори затягнулися, бо він нібито вперто вимагав поставити його на той самий пост, з якого був скинутий, тобто на пост голови „уряду" УССР.

Щоб цього осягнути, треба було часу, а передусім згоди Кремлю. Головою „уряду" УССР був тоді Іван Казанець, за фахом і освітою інженер - металюрг, раніше перший секретар Донецького обкому партії, а потім другий секретар ЦК партії в Києві. І. Казанець на становищі голови Ради Міністрів УССР сидів тихше від, нижче трави, старанно виконуючи, на команду Москви, рівно йти по накресленій йому лінії. За ввесь час урядування Казанця чи не найпомітнішим явищем є його промова на Шевченківських святкуваннях, коли він заявив про „вільну й суверенну" Україну, про „вільний і суверенний" український народ, таким чином натякнувши і на свою власну „волю й суверенність", як голови Ради Міністрів УССР.

Крім цього, в Києві першим секретарем ЦК КПУ від років є Петро Шелест, спочатку кандидат, а потім член Президії ЦК КПСС. Коли Володимир Щербицький вперше, головував в „уряді" УССР, належав він і до кандидатів у члени Президії ЦК КПСС; Шелест був тоді тільки першим секретарем Київського обкому партії. До речі тут пригадати, що В. Щербицький, перед призначенням у прем'єри був одним із секретарів ЦК КПУ разом з Олексієм Кириченком та Миколою Підгорним. Отже, в Москві виникла проблема „співіснування" Шелеста з Щербицьким.

Знаний із своєї наполегливости й упертости — бож недарма не каявся перед Хрущовим, — Щербицький кінець - кінцем добився поставленої мети. Кремль наказав Верховному Совєтові УССР звільнити міністра закордонних справ Луку Паламарчука, бо вже перед тим призначив його послом до... Марокко. Отож, звільнено його „в зв'язку з переходом на іншу роботу". Тепер постало питання: що є важливішим, чи міністерство закордонних справ у Києві, чи совєтське посольство в Марокко?

Так само повелися з І. Казанцем: Кремль наказав Верховному Совєтові УССР звільнити голову уряду совєтської України „в зв'язку з переходом на роботу... міністра чорної металюргії СССР". Знову стало питання: що є важливішим, чи Рада Міністрів УССР, чи галузеве міністерство в Москві? Взагалі, як можна говорити про „вільність" та „суверенність" УССР, коли Кремль, не криючись, рядить головами її „уряду"? Це було б не так помітно, коли б І. Казанця перевели в перші заступники голови київського „уряду", як то колись учинили з Никифором Кальченком, що „вниз назад" — у секретарі ЦК КПУ.

А сам Казанець! Невже він не пам'ятає своєї недавньої промови на Шевченківських святкуваннях, коли розпинався про „волю й суверенність" України і українського народу? Як же це так, голова отієї „вільної" й „суверенної" держави дав перевести себе на підрядне становище до Москви? Чи після згаданої промови не більшою честю для нього було б залишитися на меншій відповідальній посаді в Києві, або взагалі десь в Україні, як це було з Кальниченком і тим же Щербицьким?

На сторінках „Свободи" вже писалося про долю дотеперішніх голів „уряду" УССР. Одним реченням нагадаємо тут про це: Християн Раковський — розстріляний, Влас Чубар — розстріляний, Панас Любченко — застрелився, Бондаренко, Марчак, Тягнибіда, Жила — зникли в підвалах НКВД,Корнієць — став п'ятирядним працівником у Москві. Були й Коротченко, Хрущов, але ніхто з них вдруге не повертався на це становище. Поновне призначення Щербицького з 15-го жовтня головою Ради Міністрів УССР є першим випадком в історії тієї установи.

За що Хрущов свого часу зняв з прем'єрства Щербицького — для широкого загалу лишилося таємницею. За словами чужинецьких туристів, у Києві на цю тему говорять різне. Посилаючись на критику Хрущовим Підгорного й Щербицького на партійних форумах у Москві й Києві, кажуть про спротив тодішнього голови „уряду" УССР хрущовським реформам у сільському господарстві. На пленумі ЦК КПУ, коли М. Підгорного „відпускали" до Москви, в присутності Хрущова, під особливий вогонь критики попали відповідальні партійці — „місніки", що намагалися затримувати в Україні продукцію, призначену для Москви. На тому пленумі критикувалось також не названих конкретно осіб, які залюбки „слухали протиреживмові анекдоти". Є ще версія про гостре розходження Хрущова з Щербицьким у справі „Республіканської наукової конференції з питань культури української мови", що відбувалася в Києві 11-15 лютого 1963 року. Та конференція винесла ухвали, які розходилися з настановами Хрущова і партії про „злиття націй" в СССР.

Та які б там не були причини усунення Щербицького, його поворот у прем'єри це більше підкреслює поразку Хрущова. Щербицький, без сумніву, повернувся як переможець, а не як помилуваний.

Хоч мова йде про маріонетковий уряд, все ж таки ця справа представляє певний інтерес.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО КРОНШТАДТСЬКУ ГРУПУ

У нас встановилася традиція проблеми українсько-російських взаємин зводити до патріотичного помахування п'ястуком на адресу Москви. Такий підхід до цієї проблеми позбавляє можливости розглянути її речево й об'єктивно, бо опоненти зараз зводять обговорення справи до „лайки москалів" і до пригадки заподіяних нашому народові кривд, а на автора, що намагається розглянути й обговорити її, кидають тінь опортуніста. Алеж сама войовнича лайка ніколи не приносить розв'язки ні політичних здобутків, лише виставляє нас на посміх своєрідних „паперових тигрів".

Свіжим прикладом такого підходу може бути обмін думками з приводу т. зв. Кронштадтської Групи, споучено — КГ. На цю тему в „Свободі" з 8 вересня вміщено мою статтю. На жаль, мої опоненти, замість розглянути КГ в аспекті сьогоднішньої ситуації й наших потреб, роблять екскурс у минуле і патріотично пригадують добре відомі нам кривди, що їх заподіяли українському народові російські біла і червона імперії. Усім відомо, що імперії будувалися не в білих рукавичках. Колись англійці також були завзятими колонізаторами й розбудували могутню Британську імперію, а тепер самі ж її розпарцелюють. До того змушує їх зміна коньюнктури, дух епохи.

Цей поклик доби натискає й на російських єдинонеділимців так в СССР, як і на еміграції. І немає нічого дивного, що в такій атмосфері з'явилася політична група, яка насмілилася виступити проти концепції єдиної неподільної Росії і визнала право неросійських народів на державну незалежність. Але треба ж розуміти становище чисельно невеликої КГ, „єретичні ідеї" якої російська еміграція зустріла вороже і намагається скомпромітувати, затерти і знешкодити. Зрозуміло, що в таких обставинах КГ повинна діяти обережно, а платформа її ще в процесі формування. Її основне завдання тепер — втриматися і здобути більше прихильників. Тому недоцільно і непотрібно нам чіплятися до окремих деталів платформи КГ, бо ми ж не збираємося підписувати з нею якийсь політичний договір. Ми розглядаємо КГ в зовсім іншому аспекті — як появу, що є і може бути допоміжною у нашій політичній роботі, бо ця група вилюмлася з єдиного фронту адептів неподільної Росії і вибиває першу цеглину з „рсійської „тюрми народів", підкреслюючи „немодерність" її в сьогоднішній атмосфері антиколоніялізму.

Російська еміграція відзначає щороку 7-го листопада День Непримиренности з комунізмом. У цьому відзначуванні беруть участь всі російські організації, незалежно від політичного напрямку. Цього року на зібранні з цієї нагоди поруч з американським прапором стояв монархічний прапор царської російської імперії з двоголовим орлом, а доповідач — проф. Ульянов говорив про „історичну Росію". Мені відомо, що член КГ написав про те зібрання критичну статтю, але не сподіваюся, щоб її надрукували. Чи можна при таких обставинах вимагати, щоб КГ деклярувала зразу таку програму, яка задовольняла б на 100% наші бажання? Алеж з теперішньою платформою воно є потрібним і вигідним для нас арґументом при політичних домаганнях, бо дає підставу твердити, що російська еміграція також почала визнавати право українського народу на державну незалежність.

А коли так, то, не в наших інтересах окреслювати КГ, як творив якихось підступних типів і намагатися різними способами компромітувати її, бо цим ми допомагаємо російській еміграції в намаганнях знищити КГ. Такі виступи особливо небажані тепер, коли несподівано помер лідер групи, найактивніший її член Петров - Скиталець, про якого ред. Волиняк згадав у „Нових Днях" за листопад дуже прихильну згадку.

Також не мають рації опоненти, називаючи зв'єдливо схему розв'язки КГ національної проблеми „рецептом старшого брата" і „московським стандартом", бо ж кожна нова група, виходячи на політичну арену, повинна окреслити свою платформу. Це мусіла зробити і КГ, але — визнаючи за кожною народністю право на незалежність, вона визнає за нею також і право вибирати форму державности, економіки і політичних зв'язків з іншими державами.

У згаданій вище статті я написав, що російська чи московська сильна нація, бо ми не повинні недоцінювати сили нашого противника, алеж це не може бути підставою, щоб закидати мені „гльорифікацію московської держави".

Українська еміграція зобов'язана виконувати функцію амбасадора нашої держави і повинна вміти використовувати кожний чинник, що може бути допоміжним у її праці.

А. Гудовський
Ню Порк.

о. Іриней Готра, ЧСВВ

ПОВОРОТ МИТРОПОЛИТА КИР АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО ІЗ ЗАСЛАННЯ

(Спогад його особистого секретаря)

(3)

У Москві наші громадяни також радісно вітали Митрополита. А було їх чимало. Між ними були й поляки-католики і навіть православні росіяни. Вітали Митрополита як царського в'язня, як жертву самодержавства.

Замешкали ми на приходстві римо - католицького костела в о. Злінського. Службу Божу відправляв Митрополит у римо-католицькім костелі. До св. Причастя приступали і латиники.

Одної неділі відбувалася співана Служба Божа. Співав хор костелу. Треба було провести з ними принаймні дві проби співу нашої Служби Божої, а що були там добрі співаки, то все пішло гладко, треба було лише слов'янські слова написати латинкою.

По Службі Божій Митрополит був здивований: „Співали зовсім так, як у нас у Галичині!".

Митрополит висвятив у Москві одного питомця львівської духовної семінарії на диякона, а одного знаного росіянина на священика. Був це Абрікосов, добре знаний Митрополитові ще давніше. Людина освічена, належала до звичайної православної церкви. Він і його дружина належали до третього Чину св. Франциска.

Тут же Митрополит нав'язав контакт із старокатоликами. Одного із старокатолицьких священиків, о. Колпинського, прийняв він до зв'язку з католицькою Церквою.

З Москви виїхали ми у Петроград. Тут уже був Митрополит після свого звільнення. Та не так легко прийшло те звільнення. Поки воно прийшло, треба було перейти тернистий шлях.

Ось що оповідав мені Митрополит про свій побут у Росії, після ув'язнення:

18-го вересня 1914 р. вивезли його зі Львова в Київ, а звідти в Нижній Новгород, потім в Курськ, Суздаль і нарешті Ярославль.

Найдовше був у Курську, бо майже два роки. Що найбільше давалося йому там взнаки, то самота. Мав до свого розпорядження цілий дім, в якому ніхто не мешкав. Цей дім сторожила поліція, і нікому не було вільно до нього заходити без жандарма. У домі панувала тиша, і Митрополит чув тільки відгомін своїх кроків, коли ходив по кімнаті. Лише в неділі і свята міг піти під ескортою жандарма до костелу і там висповідатися у священика латинника, о. Дмікіса. Під час сповіді двері захристії були відкриті і в них стояв жандарм, пильнуючи, щоб Митрополит чогось не передав пароховi або чогось від нього не взяв.

Свою пошту вкладав Митрополит до службеника і з службеника ж забирав пошту, яка приходила до нього на адресу пароха. В захристії Митрополит підходив до священика, клякав і сповідався, а перед сповіддю казав, що його пошта в службенику. По сповіді виходив разом із жандармом і вертався додому.

Не раз мені було дивно, чому Митрополит подавав свою адресу на приходство костелу, але пізніше все стало ясно. В листах, що їх я отримував від Митрополита, він скаржився на самоту. Раз написав я до о. пароха Дмікіса листа з просьбою постаратися, щоб я міг приїхати до Митрополита і з ним замешкати. На це парох відписав коротко: „Сиди, Микито, і не рипайся. Йому не поможеш, а себе запропастиш".

З Курська перевезли Митрополита до монастирської в'язниці у Суздалі. Це була найстрашніша тюрма. Алеж і там знайшлися добрі люди. Митрополит мав час від часу вийти з келії до обгородженого високим муром монастирського саду, тільки — не вільно було йому ні з ким розмовляти та переписуватися без дозволу настоятеля. Настоятель був непривітний, а часом навіть прикрий.

Келія, в якій мешкав Митрополит, була мала, низька, заґратована, так що він мусів ходити по ній хильцем. Єдиною його розрадою були св. Письмо. Харч був неможливий. По тижневі голодівки він починав дещо їсти, а потім знову нічого не їв, і „не задля умертвлення тіла — сказав якось мені — але цього харчу не можна було їсти".

Про те все довідався я від Митрополита припадково, коли він спитав мене, як довго міг би я не їсти нічого. Я відповів: два, три дні. Він сказав: „Людина може не їсти 8-9 днів, і я сам цього спробував, але ледве тілько день".

Коли Митрополит був уже дуже виснажений голодівкою, появився в монастирі молодий послушник, якому вдалося нав'язати з в'язнем контакт. Був це молодий православний священик Семацький, великий симпатик Унії і Митрополита. Мабуть, його предки були уніяти. Як йому вдалося дістатися до монастиря, і якраз до Суздаля, не знаю, досить того, що його прийняли як світську людину на послушника, а пізніше мав він стати братом до послуг. Відтепер життя Митрополита зовсім змінилося, бо послушник через своїх знайомих поза мурами монастиря доставляв всього, що тільки було йому потрібне.

(Далі буде)

СПИСОК ЧЛЕНІВ „КОНҐРЕСОВИХ КЛЮБІВ" ПО КІНЕЦЬ ЛИСТОПАДА 1965 РОКУ

КЛЮБ „СОТНИКІВ"

(в тій ґрупі містимо виказ Організацій і осіб, що зложили дол. 100.00 або більше на цілі УККА).

Український Народний Союз, Джерзі Сиш, Н. Дж.	$1.500.00
Відділ УККА, Йонґставн, Огайо	500.00
Український Робітничий Союз, Скрентон, Па.	300.00
„Провидіння" СУК, Централя, Філядельфія, Па.	300.00
Український Народний Дім, Бруклин, Н. Й.	250.00
Українська Народна Поміч, Піттсбурґ, Па.	200.00
УККА, Відділ, Пассейк, Н. Дж.	160.00
УККА, Відділ, Міннесота (Міннеаполіс та Ст. Пол, Мінн.)	100.00
УККА, Відділ, Гемтремк, Миш.	100.00
Український Народний Дім, Джерзі Ситі, Н. Дж.	100.00
Українсько - Американська Корпорація Посілостей, Озон Парк, Н. Й.	100.00

Фізичні особи:

ПАЙТРА Павло, Ню Йорк, Н. Й. (вирівнав свій Даток від 1961 по 1965 р.р. до дол. 25. — річно)	$150.00
НОРВЕЛ О. БРІНК, д-р, Норт Дакота (вплатив на працю УККА через д-ра А. Жуковського)	100.00
МОРДУС Анастазія, Лос Енджелес, Каліфорнія (в пам'ять помершого мужа Петра Мордуса, визначного українсько-литовського громадського діяча)	100.00
ФАРАОНІВ Богдан і п. Оля, д-р, Трентон, Н. Дж. (дар в 25-річчя праці УККА)	100.00
ВАЛЬНЮК Петро і Моніка, Дітройт, Миш.	100.00
ДЖУЛЬ Павло Д-р, Гроспойнтвуд, Миш.	100.00
ЗЄЛИК Василь, Філядельфія, Па.	100.00
Н. П., Міннеаполіс, Мінн.	100.00
ПАНАС Петро, Ню Йорк, Н. Й.	100.00
ЦЕНКО Микола, д-р, Філядельфія, Па. і п. Володимира	100.00

КЛЮБ „П'ЯТДЕСЯТНИКІВ"

а) Організації

Кредитова Кооператива „Самопоміч", Ню Йорк	$50.00
Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій — Від. УККА — на м. Ню Йорк, Н. Й.	50.00
Організація Оборони Лемківщини — Відділ 1, Ню Йорк, Н. Й.	50.00
УККА — Відділ, Бостон, Масс.	50.00
УККА — Відділ, Гартфорд, Конн.	50.00
УККА — Відділ, Пассейк, Н. Дж.	50.00
УНСОЮЗ — Відділ 175, Братство Св. Миколая, Дітройт, Миш.	50.00
Українська Католицька Парохія Пречистої Діви Марії, МекКис Рокс, Па.	50.00
Українське Лікарське Товариство Північної Америки — Відділ — Ню Йорк, Н. Й.	50.00
Український Народний Дім — Віллиметик, Конн.	50.00

б) Фізичні особи

АРТЕМОВИЧ Т., д-р, Рочестер, Н. Й.	$50.00
БАРАН Остап, д-р, Ню Йорк, Н. Й.	50.00
БАРУСЕВИЧ Микола, д-р, Кентон, Огайо	50.00
БІЛОСКУРСЬКИЙ Іван, д-р, Елькгарт, Інд.	50.00
БОЙЧУК Степан, Вашингтон, Д. К.	50.00
ГОРДИНСЬКИЙ Богдан, д-р, Дрейк, Норт Дакота	50.00
ГОРОХІВСЬКИЙ Василь, о. Прот., Норвіч Конн.	50.00
ГУДЗЯК Олександер, д-р, Сиракюзи, Н. Й.	50.00
ДРАГАН Антін, ред., Джерзі Ситі, Н. Дж.	50.00
ДОБРЯНСЬКИЙ Лев, проф., Александрія, Вірдж.	50.00
ДУШНИК Володимир, д-р і п. Марія, Бруклин, Н. Й.	50.00
ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ Осип, Лорейн, Огайо	50.00
ЗАРИЦЬКИЙ Мирон, д-р і п. Олександра, Бруклин Н. Й.	50.00
КІНАЛЬ Василь, д-р, Йонкерс, Н. Й.	50.00
КНИШ Іван, Ню Йорк	50.00
ЛИСОГІР Йосиф, Ню Йорк, Н. Й.	50.00
ЛИСОГІР Мері, Ню Йорк, Н. Й.	50.00
ЛОТОЦЬКІ Б. де ВЕЛІГОСТ, д-р, Флашінґ, Н. Й.	50.00
КРИНИЦЬКИЙ Борис, д-р, Бруклин, Н. Й.	50.00
ЛИСЯК Роман, д-р, Стонні Пойнт, Н. Й.	50.00
МУРСЬКИЙ Лев, д-р, Ню Ленокс, Ілл.	50.00
ПАДОХ Ярослав, д-р і п. Ірена, Ню Йорк, Н. Й.	50.00
ПЕДА Андрій, д-р і п. Марія, Донемора, Ню Йорк	50.00
ПРОЦИК Микола, Філядельфія Па.	50.00
СВІДАН Морис, Дітройт, Миш.	50.00
СІЛЕЦЬКИЙ Юліян, д-р, Лорейн, Огайо	50.00
СЛОБОДЯН Роман, Елізабет, Ню Джерзі, Дж. Ситі	50.00
СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Роман, проф., Вашингтон, Д.К.	50.00
БЕДНАРСЬКИЙ Д., Ню Брунсвік, Н. Дж.	50.00
БУКАЧЕВСЬКИЙ Я. і Я., Ню Брунсвік, Н. Дж.	50.00
ТЯГНИБІК Лев, Шикаґо, Ілл.	50.00
ФЛИС Іван, адв., Ню Йорк, Н. Й.	50.00
ШАВАЛЕЙ Л., Ню Брунсвік, Н. Дж.	50.00
МОСТОВИЧ Микола, проф. д-р, Луїсвил, Кент.	50.00
КОРОПЕЙ Осип, д-р і КОРОПЕЙ Ольга д-р, Потакет, Р. Айл	50.00
СОСЕНКО Роман, д-р, Джоліет, Ілл.	50.00
САПОВИЧ Роман, д-р, Вілдвуд Крест, Н. Дж.	50.00
ВОЙНАРОВСЬКИЙ Роман, Д-р і п. Емілія, Шикаґо, Ілл.	50.00

КЛЮБ „ДВАДЦЯТП'ЯТНИКІВ"

а) Організації

Американсько - Український Клюб, Іст Честер, Па.; Братство Св. Андрія Первозванного, Баунд Брук, Н. Дж.; „Віра і Наука" Журнал, Брукгейвен, Честер, Па.; Об'єднання Українців Вашингтону, Вашингтон Д. К.; ОДУМ — Головна Управа, Ню Йорк, Н. Й.; „Провидіння" СУК Відділ 97, Шикаґо, Ілл.; „Провидіння" СУК, Відділ 104 Пассейк, Н. Дж.; Окружний Комітет Відділів УНСоюзу, Клівленд, Огайо; „Провидіння" СУК — Відділ 55 Товариство ім. о. М. Шашкевича, Шикаґо, Ілл.; „Провидіння" Відділ 150, Колчестер, Конн.; „Провидіння" СУК, Відділ 206, Ню Йорк, Н. Й.; „Самопоміч" Централя, Ню Йорк, Н. Й.; „Самопоміч" Товариство, Гартфорд, Конн.; „Самопоміч" Відділ, Ню Йорк, Н. Й.; Союз Українок Америки, Відділ 1, Ню Йорк, Н. Й.; Союз Українок Америки, Відділ 3, „Жіноча Поміч", Ню Йорк, Н. Й.; Союз Українок Америки, Відділ 21, Бруклин, Н. Й.; Союз Українок Америки, Відділ 33, Клівленд, Огайо; Союз Українок Америки, Відділ 65, Ню Брунсвік, Н. Дж.; Союз Українок Америки, Відділ 66, Ню Гейвен, Конн.; Товариство Українських Інженерів, Ню Йорк, Н. Й.; Український Центральний Комітет, Відділ УККА, Бруклин, Н. Й.; УККА — Відділ, Виллиментик, Конн.; УККА, Відділ Честер, Па.; УНСоюз — Відділ 5, Асторія, Л. Айл., Н. Й.; УНСоюз, — Відділ 102, Братство Св. Петра і Павла, Клівленд, Огайо; УНСоюз — Відділ 120, Карнеґі, Па.; УНСоюз — Відділ 130, Братство Св. Володимира, Ню Йорк, Н. Й.; УНСоюз, Відділ 158, Товариство ім. Богдана Хмельницького, Бруклин, Н. Й.; УНСоюз — Відділ 220, Шикаґо, Ілл.; УНСоюз, Відділ 243, Джерзі Ситі, Н. Дж.; УНСоюз, Відділ 277, Гартфорд, Конн.; УНСоюз, Відділ 336, Товариство „Сокіл", Клівленд, Огайо; УНСоюз, Відділ 379 ім. Св. Юрія, Шикаґо, Ілл.; УНСоюз, Відд. 430, Товариство „Дністер", Філядельфія, Па.; Українсько-Американський Горожанський Клюб, Амстердам, Н. Й.; Українсько-Американський Горожанський Клюб, Коговз, Н. Й.; Український Клюб Н. Френкфорд, Філядельфія Па.; Українська Кредитова Спілка, Рочестер, Н. Й.; Українське Лікарське Товариство — Відділ, Шикаґо, Ілл.; Українська Католицька Парафія Св. Йосафата, Рочестер, Н. Й.; Українська Греко-Католицька Церква Св. Богоявлення, Рочестер, Н. Й.; Українська Католицька Церква Св. Михайла, Ню Гейвен, Конн.; Українське Лікарське Товариство — Відділ, Клівленд, Огайо; Український Народний Дім, Лорейн, Огайо; Українське Лікарське Товариство, Сиракюзи, Н. Й.; Український Народний Дім, Сиракюзи, Н. Й.; Українська Народна Поміч, Відділ 125, Клівленд, Огайо; Українсько-Американська Громада, Омаґа, Небраска; — УНСоюз — Відділ 29 „Українська Січ" Сиракюзи, Н. Й.; УНСоюз — Відділ 230, Йонгставн, Огайо.

б) Фізичні особи

ВАЛАБАН Віктор, Гюстон, Тексас; БАЗАРКО Іван, мґр. і п. Наталія, Бронкс, Н. Й.; БАКАД Валтер, Ню Йорк, Н. Й.; БАРТКО Степан, і Стефанія, Бруклин, Н. Й.; БАТЮК Антін, Скрентон, Па.; БЕРЕЗОВСЬКИЙ Ярослав, Асторія, Н. Й.; БЕЦА Павло, Лорейн, Огайо; Біланич Іван, о. д-р, Бервік Па.; Білик Михайло, інж. і д-р і п. Евгенія, Філядельфія, Па.; БІЛИНСЬКИЙ Ігнат, Філядельфія, Па.; БОЙКО Микола, і Каролина, Ірвінґтон, Н. Дж.; БОРКОВСЬКИЙ Роман, д-р, Йонкерс, Н. Й.; БОРЩ Лев, Бруклин, Н. Й.; БРЕЗДИН Михайло, Пассейк, Н. Дж.; (30 дол); БРОДИЧ Петро Честер, Па.; БУДЗЯК Роман, Дітройт, Миш.; БИЛІВ Л., д-р, Бінґемтон, Н. Й.; БУТЕНКО Володимир, Джемсвилл, Н. Й.; інж. ВАСИЛЕВСЬКИЙ Юрій, Гарисбурґ, Па.; інж. ВАСИНЧУК Анатоль і п. Ірина, Шикаґо, Ілл.; д-р ВОЙТОВИЧ Степан і п. Олена, Плейно, Ілл.; ВОЛК Йосиф, Трумбал, Конн.; д-р ВОЛЯНСЬКИЙ Олег і п. Людмила, Пілс, Н. Й.; д-р ВОРОХ Степан, Нюарк, Н. Дж.; ГАЙВАС Ярослав, Ірвінґтон, Н. Дж.; ГАЛАН Володимир, д-р, Філядельфія, Па.; д-р ГАРБОВСЬКИЙ Богдан, Ютика, Н. Й.; інж. ГАЛІБЕЙ Ролан і п. Люба, Джерзі Ситі, Н. Дж.; ГАЛУШКА Дмитро, Лейквуд, Н. Дж.; ГАЛУЩИНСЬКИЙ Юрій, інж., Сільвер Спрінґ, Мд.; д-р ГЕЛЕТА Ярослав і п. Богданна; проф. д-р ГНАТЮК Богдан, Філядельфія, Па.; ГЛУШКО Роман, Йонкерс, Н. Й.; ГОЛОВЧАК Василь, Виллиментик, Конн.; ГОРБАЙ Дмитро і Марія, Флашінґ, Ню Йорк; мґр. ГРАБЕЦЬ Роман, Клівленд, Огайо; ГРАДОВСЬКИЙ Андрій, Дітройт, Миш.; д-р ГРИБИК Іван, Дітройт, Миш.; ГРЕЧИЛО Микола і Іванна, Кудагі, Віск.; ГУЛІК Петро, Йонгставн, Огайо; д-р ГУК Володимир, Нюарк, Н. Дж.; ГУРНЯК Юлія, Гемтремк, Миш.; ГРАБОВИЧ П., Ню Брунсвік, Н. Дж.; ГУЗАР В. і Д., Брунсвік, Н. Дж.; ГЕЧА Даміян, Ню Брунсвік, Н. Дж.; д-р ДАНИЛЮК Михайло і д-р ДАНИЛЮК Раїса, Міннеаполіс, Мінн.; ДЕМИДЮК Дмитро, інж. Ню Брунсвік, Н. Дж.; ДИБАЙЛО В., Ню Брунсвік; ДИБА Осип, Ню Йорк, Н. Й.; ДЕРБУШ Микола, Міннеаполіс, Мінн.; д-р ДИЦЬО Юрій, Мейн; д-р ДМИТРЕНКО Михайло, Аврора, Ілл.; ДМИТРИШИН Володимир, Сиракюзи, Н. Й.; ДОБУШ Григорій і Галина, Баунд Брук, Н. Дж.; ДОВГАЛЮК Харитон, Рочестер, Н. Й.; ДОМАШЕВСЬКИЙ Микола, Шикаґо, Ілл.; д-р ДОРОЖИНСЬКИЙ Олег, Савтголенд, Ілл.; ДРАГАН Петро, Гемтремк, Миш.; ДРЕВНИЦЬКИЙ В. Т. і п. Дарія, Клівленд, Огайо; ДУЧИНСЬКИЙ Володимир, Клівленд Огайо; д-р ЖОВНІРОВИЧ Іван і п. Марія, Рочестер, Н. Й.; д-р ЖУКОВСЬКИЙ Антін і п. Святослава, Стіл, Н. Дакота; інж. ЗАГАЙКЕВИЧ Роман, Ірвінґтон, Н. Дж.; ЗАРИЦЬКИЙ Ілярій, Плейнвью, Н. Й.; ІВАХІВ Я. Ню Брунсвік, Н. Дж.; інж. ІВАНІКІВ Аркадій, Балтімор, МД.; ІКАЛОВИЧ Петро, Бруклин, Н. Й.; д-р КАРАТНИЦЬКИЙ Зенон, Сміттавн, Н. Й.; д-р КАПІТАН Дмитро і п. Анна, Рочестер, Н. Й.; КВАС Володимир, Керґонсон, Н. Й.; КЕБАЛО Константин, д-р, Ню Йорк, Н. Й.; д-р КИЗИК Іван і п. Олександра, Ню Гейвен, Конн.; КИЙ Василь і Лідія, Честер, Па.; д-р КІНДРАТ Іван, Рочестер, Н. Й.; КЛІЩ Неоніля, Філядельфія, Па.; д-р КЛЮФАС Еміль і п. Ірена, Потакет, Р. Айл.; д-р КОВАЛЬ Богдан, Бруклин, Н. Й.; КОВАЛЬ Іван, Амстердам, Ню Йорк; КОВАЛЬЧИК Іван, (Вільям РОСЛОВСЬКИЙ), Джерзі Ситі, Н. Дж.; КОВАЛЬЧИН Михайло, Філядельфія, Па.; КОВБАСНЮК Микола, Сиракюзи, Н. Й.; д-р КОЗАК Михайло, Міннеаполіс, Мінн.; д-р КОЗІЙ І., Шикаґо, Ілл.; д-р КОЗНАРСЬКА Марія, Рочестер, Н. Й.; д-р КОКОРУДЗ Володимир, Бінґемтон, Н. Й.; КОЛЯНКІВСЬКА Катря, Бронкс, Н. Й.; КОЛТУНЮК Орест, мґр., Денвер, Колорадо; проф. КОРОВИЦЬКИЙ Іван, Філядельфія, Па.; д-р КОРОПЕЙ і п Ніна, Потакет Ровд Айленд; д-р КОСТРУБЯК Дмитро і п. Дарія, Балтімор, Мд.; д-р КОТИК Евген, Джерзі Ситі, Н. Дж.; інж. КОТИС Богдан, Ню Брунсвік, Н. Дж.; інж. і д-р КОЦУР Ігор і п. Любомира, Лепір, Миш.; КРАЙЧИК Александер, Лорейн, Огайо; д-р КРИЖАНОВСЬКИЙ Микола, Джемейка, Н. Й.; д-р КРИНИЦЬКИЙ Борис, п. Стефанія і п. Іван, Бруклин, Н. Й.; (Дол. 30.00); КРУПСЬКИЙ Адріян, Гемтремк, Миш.; інж. КУРОПАСЬ Степан, Шикаґо, Ілл.; інж. КУКУРУЗА Павло і п. Марія, Міннеаполіс, Мінн.; КУЛЬМАТИЦЬКИЙ Іван, Толідо, Огайо; проф. КУЛЬЧИЦЬКИЙ Володимир і п. Зіновія, Вашинґтон, Д. К.; д-р КУХ Володимир і п. Надія, Джерзі Ситі, Н. Дж.; д-р ЛЕВИЦЬКИЙ Витовд, Парма Огайо; ЛЕВИЦЬКИЙ Мирон і Ярослава, Ню Йорк, Н. Й.; д-р ЛЕМІШКА Андрій і п. Лідія, Балтімор, Мд.; ЛЕСЮК Омелян, Лорейн, Огайо; ЛІЩИНСЬКИЙ Константин, Ню Йорк, Н. Й.; ЛИЧКОВСЬКИЙ Юрій, Петерсбурґ, Флорида; ЛОЗИНСЬКИЙ Михайло, Роял Оак, Миш.; інж. ЛОПАТЯК Володимир, Дітройт, Миш.; ЛОТОЦЬКА Олена, Філядельфія, Па.; д-р ЛЮБЧАК Осип, Вібоукен, Н. Дж (Дол. 30.00); ЛЕВИЦЬКІ Роман і Ірена, Елизабет, Н. Дж.; інж. МАГУН Володимир і п. Лідія, Ню Йорк, Н. Й.; МАЗУР Володимир, Піттсбурґ, Па.; МАТІІВ Василь і Параскева, Сомервилл, Н. Дж.; МЕЛІНИШИН Іван, Шикаґо, Ілл.; о. МИЩИШИН М., Елмайра, Н. Й.; інж. МЕТІЛЬ Ігнатій і п. Еріка, Боффало, Н. Й.; МОНАСТИРСЬКИЙ Честер, Карнеґі, Па.; д-р МОСТОВИЧ Леонід, Лексінґтон, Кент.; МУДРИЙ Василь, Йонкерс, Н. Й.; інж. НАСЬКІВ Аркадій, Балтімор, Мд.; НЕНИЧ Зенон, ФілядельФія, Па.; д-р НИЧАЙ Степан, Джерзі Ситі, Н. Дж.; Н. Н., Джерзі Ситі, Н. Дж.; Н. Н., Сомерсвил, Савт Каролайна; Н. Н., Шикаґо Ілл.; д-р ОНУФЕРКО Володимир, Джерзі Ситі, Н. Дж.; д-р ПАНАСЮК Богдан, Кентон, Огайо.; інж. ПАНЧАК Іван, Гемтремк, Миш.; д-р ПАНЧУК Ярослав, Шикаґо, Ілл.; ПАРАБАНЮК Іван, Савтгейт, Каліфорнія; д-р ПАСТУХІВ Павло, Лорейн, Огайо (Дол 30.00); ПЕТРИШИН Михайло і Юлія, Філядельфія, Па.; ПЕЛИШЕНКО Славка, Такомопарк, Мд.; ПЕТЯК Михайло Савт Баунд Брук, Н. Дж.; ПЕТЛЯК М., Ню Брунсвік, Н. Дж.; ПОЛОТНЯНКА Мирослав, Лос Енджелос, Каліф.; ПОДОЛЯК О., Ню Брунсвік, Н. Дж.; ПОПОВИЧ Василь, Балтімор, Мд.; ПОСІКІРА Рудольф, Бруклин, Н. Й.; ПРОТИНЯК Микола, Абердін, С. Дак.; ПУЦИЛО Петро, Шикаґо Ілл.; КОШАК Ізидора, Шикаґо Ілл.; д-р РАСТАВЕЦЬКИЙ Андрій, Балтимор,Мд.; інж. РАТИЧ Евген, Балтімор, Мд.; РАТИЧ Ростислав, Едісон, Н. Дж.; РЕВАЙ Юліян, Флашинґ, Н. Й.; полк. Рибак Вільям і п. Ольга, Вашинґтон, Д. К.; РІЗНИК Іван, Інґліштавн, Н. Дж.; РІЗНИК Омелян, Інґліштавн, Н. Дж.; інж. Рогожа Роман, Бруклин, Н. Й.; РОМАНЧУК Роман, Піттсбурґ, Па.; РУДНИЦЬКИЙ Микола, Кемден, Н. Дж.; д-р САЙКЕВИЧ Віктор, Матисон, Ілл.; САЛДАН Михайло, Ню Йорк, Н. Й.; д-р САЛЯК Василь, Філядельфія, Па.; д-р СЕМЧИШИН Михайло, Сиракюзи, Н. Й.; СЕМЧИШИН Орест, Бронкс, Н. Й.; д-р СЕМКІВСЬКИЙ Теодозій і п. Ірена, Філядельфія, Па.; д-р СИДОР Павло, Гленелен, Ілл.; мґр. СКАСЬКІВ Богдан і п. Мирослава, Вашинґтон, Д. К.; СКЛЕПКОВИЧ О., Рутерфорд, Н. Дж.; інж. СКРЕМЕТА Еміль і п. Ірена, Бронкс, Н. Й.; проф. д-р СМАКУЛА А., Оборндейл, Масс.; інж. СЛОНСЬКИЙ Іван і п. Софія; д-р СМАЛЬ Іван, Дітройт, Миш.; СПІСАРЧУК Василь, Гемтремк, Миш.; СТАНКО Микола, Філядельфія, Па.; д-р СТАХІВ Матвій, Скрентон, Па.; СТАХІВ Петро, Перт Амбой, Н. Дж.; д-р СТЕФАНІВСЬКИЙ Юрій, Мейплвуд, Н. Дж.; СТРІЛЬБИЦЬКИЙ Олександер, Форт Вейн, Інд.; СТУПКА Михайло, Бронкс, Н. П.; мґр. СУБТЕЛЬНИЙ Мирослав, Філядельфія, Па.; д-р СУХИЙ Роман, Філядельфія, Па.; д-р СУШКІВ Олександер і п. Ірина; ТАТОМИР Ярослав, Левіттавн, Па.; ТЕРЛЕЦЬКИЙ Микола, д-р, Нюарк, Н. Дж.; інж. ТИМЯК Сидір Михайло, Мейплвуд, Н. Дж.; ТУСТАНІВСЬКИЙ, ВОЛОДИМИР і Софія, Дітройт, Миш.; д-р. ФАРІОН Дмитро і п. Марія, Парма Огайо; інж. ФЕДОРІВ Володимир, Лорейн, Огайо; д-р ФАРІОН Олександер, Шикаґо, Ілл.; ФІЛЬ Григорій, Дітройт, Миш.; ФЛЮНТ Теодор; ХАБІН Дмитро, Міннеаполіс, Мінн.; ХОМЯК Степан, Болтон Лендінґ, Н. Й.; ХАРИНА Мирослав, о. Декан, Філядельфія, Па.; ЦАРИК Теодор і Тереса, Сільвер Спрінґ, Мд.; ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ Юрій, д-р, Філядельфія, Па.; д-р ЦИМБАЛІСТИЙ Ігор, Шикаґо Ілл.; інж. ЧОПІВСЬКИЙ Володимир, Фінікс, Арізона; ЧОРНІЙ Теодор і Анна, Балтімор, Мд.; ЧУХРАЙ Микола, Клівленд, Огайо; проф. д-р ШЕВЕЛЬОВ Юрій, Ню Йорк, Н. Й.; д-р ШКОЛЬНИК Олександер, Акрон, Огайо; ШУЯ Володимир, Лорейн, Огайо; ЮРКЕВИЧ Д. М. Е., Джоліет, Ілл. ЮРКОВСЬКИЙ Владимир, Ню Йорк, Н. Й.; ЮРЧИНСЬКИЙ Стефан, ВІТТІНҐ, Н. Дж.; ЯРЕМА Евталій, Шикаґо Ілл.; ЯРОВЕНКО Вадим, Плейнфилд, Н. Дж.; ЯЦЬКО Олександер, Міннеаполіс, Мінн.; ЯХНИЦЬКИЙ Осип і Ростислава, Ню Гейвен, Конн.; БАЗАРКО Нестор, інж. і п. Марта, НорФольк, Вірдж.; БАНДУРА Іван ,Бруклин, Н. Й.; БРЕСЛАВЕЦЬ Павло, Міннеаполіс, Мінн.; ВИТВИЦЬКИЙ Іван і Орися, Ню Гейвен, Конн.; ГАВРИЛКО Яків, Асторія, Н. Й.; ГОЛУБ Іван і Софія, Левіттавн, Па.; ГОЛУБ Ярослав і Людміла, Гемтремк, Миш.; д-р Я. ГУМОВСЬКИЙ, Оранжбурґ, Н. Й.; ДЗЮБАК Мирон, ФілядельФія, Па.; ДОМБРОВСЬКИЙ Василь, Міннеаполіс, Мінн.; ЗАКЛИНСЬКИЙ Мирон, Ню Йорк, Н. Й.; ЗАЗВОРСЬКИЙ Іван, Аллентавн, Па.; ЗАЛУЦЬКИЙ Теодор, ФілядельФія Па.; МАЦКО П. Я., Директор Українського Похоронного Заведення, Сиракюзи, Н. Й.; МАЦЯК Михайло, Джерзі Ситі, Н. Дж.; ПРЕТКА Володимир, Піттсбурґ, Па.; ПРИШЛЯК Александер і Анна, Гартфорд, Конн.; СУМА — Осередок, Бостон, Масс.; Третяк Іван і Марія, Філядельфія, Па.; ЦЕГЕЛИК Емілія, Філядельфія, Па.; ЧВАРТАЦЬКИЙ Григор, д-р, Йонкерс, Н. Й.

ВІД УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

ЗА ТРИ ТИЖНІ КІНЧАЄТЬСЯ ЗБІРКОВИЙ РІК!

ЩЕ ТІЛЬКИ ТРИ ТИЖНІ ТРИВАТИМЕ ЦЬОГОРІЧНИЙ ЗБІРКОВИЙ РІК НА УНФОНД. ТОМУ УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО ПОСТІЙНИХ ПЛАТНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ, ОСІБ І УСТАНОВ, ТА ДО ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА З ГАРЯЧИМ ЗАКЛИКОМ ВИКОНАТИ В ЦЬОМУ ЧАСІ СВОЄ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ТА ВПЛАТИТИ ЯКНАЙЩЕДРІШУ ПОЖЕРТВУ НА УНФОНД.

ЗОКРЕМА УККА ЗАКЛИКАЄ:

1. ПОСТІЙНИХ ПЛАТНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ СКЛАСТИ ЦЬОГОРІЧНИЙ ДАТОК ЩЕ В ЦЬОМУ МІСЯЦІ ГРУДНІ 1965 Р.

2. УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН І УСТАНОВИ, ЯКІ ДОСІ НЕ СКЛАДАЛИ АБО ПЕРЕРВАЛИ СКЛАДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ, ПРИСТУПИТИ ДО ВИКОНУВАННЯ ЦЬОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБОВ'ЯЗКУ Й ЗБІЛЬШИТИ НЕЧИСЛЕННУ ГРОМАДУ СВІДОМИХ ГРОМАДЯН, ЯКІ НЕ ЖАЛІЮТЬ ЖЕРТВИ ДЛЯ ДОБРА СВОЄЇ ГРОМАДИ.

3. ЦЕНТРАЛЬНІ І МІСЦЕВІ УКРАЇНСЬКІ УСТАНОВИ, ЯКІ Є ПЛАТНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ, ЗБІЛЬШИТИ СВОЇ ВПЛАТИ Й ВПЛАТИТИ ЇХ ЩЕ В ЦЬОМУ МІСЯЦІ. НАРАДА ЦЕНТРАЛЬНИХ УСТАНОВ В ГРУДНІ 1963 ВСТАНОВИЛА МІНІМАЛЬНИЙ ДАТОК НА УНФОНД ВІД ЦЕНТРАЛЬНИХ УСТАНОВ НА $100, А ВІД МІСЦЕВИХ НА $25.

4. ВСІХ ТЕПЕРІШНІХ ТА МАЙБУТНІХ ПЛАТНИКІВ НА УНФОНД, ВСІХ ЧЛЕНІВ КЕРІВНИХ ОРГАНІВ УККА ТА ІНШИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ПІДВИЖЧИТИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК ДО СУМИ $25, $50, ЧИ $100, ЩОБ В ЦЕЙ СПОСІБ СТАТИ ЧЛЕНАМИ КОНҐРЕСОВИХ КЛЮБІВ ДВАДЦЯТИП'ЯТНИКІВ, П'ЯТДЕСЯТНИКІВ І СОТНИКІВ, ІМЕНА ЯКИХ БУДУТЬ ПРОГОЛОШЕНІ НА ПОЧЕСНІЙ ЛИСТІ ЗАГАЛЬНОГО СПИСКА ПЛАТНИКІВ НА УНФОНД, ЩО БУДЕ НАДРУКОВАНИЙ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ ТА В „КОНҐРЕСОВИХ ВІСТЯХ", ЯКІ ЇМ БУДУТЬ ВИСИЛАНІ БЕЗПЛАТНО.

5. ВІДДІЛИ УККА ТА ЖЕРТВЕННИХ ЗБИРАЧІВ НА УНФОНД ДОКЛАСТИ УСІХ СТАРАНЬ ДО ТОГО, ЩОБ ПЕРЕВЕСТИ ДО КІНЦЯ ЦЬОГО МІСЯЦЯ ГРУДНЯ ПОВНУ ЗБІРКУ НА УНФОНД, НЕ МИНАЮЧИ НІ ОДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ, НІ ОДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ УСТАНОВИ.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ І УСТАНОВИ!

31 ГРУДНЯ 1965 РОКУ КІНЧАЄТЬСЯ ЗБІРКОВИЙ РІК НА УНФОНД. НЕ ЗАБУДЯТЕ ДО ТОГО ЧАСУ СКЛАСТИ СВІЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ І СПІЛЬНИМИ ПОЖЕРТВАМИ ЗДІЙСНИМО НАШІ НАЦІОНАЛЬНІ ЗАВДАННЯ!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

ЗАКЛИК УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ!

Український Конґресовий Комітет Америки, який повних 25 років виконує надзвичайно важливу й важку місію репрезентації української громади перед владою та громадянством цього краю й популяризації серед нього українських стремлінь до свободи й державности, ще далі змагається з недостачею фондів на цю працю.

Десятки важливих акцій, публікацій і можливостей не можуть бути реалізованими тільки з недостачі матеріяльних засобів. Інколи скромна сума пару тисяч долярів стає на перешкоді здобуття нового важливого успіху. Причиною цього є те, що замало громадян включилося в активну підтримку організації допомоги визвольним змаганням нашого Народу, замало складають свій щорічний Національний Даток на Український Народний Фонд, та і ті, що його складають, обмежуються, як перед десяткали років, до надміру скромної пожертви десяти

Неціліий місяць триватиме цьогорічна збірка на УНФонд. Тому УККА звертається до постійних Платників Національного Датку, Осіб і установ, та до всього українського громадянства з гарячим закликом виконати в цьому короткому часі своє національне зобов'язання та вплатити якнайщедрішу пожертву на УНФонд.

Зокрема УККА закликає:

1. Постійних Платників Національного Датку скласти цьогорічний даток негайно, на всякий випадок не пізніше, як до кінця цього року.
2. Українських громадян і установи, які досі не складали або не перевели складання Національного Датку, приступити до виконування цього національного обов'язку й збільшити нечисленну громаду свідомих й активних громадян, які не жаліють жертви для добра своєї громади й нації.
3. Центральні українські установи, які не є платниками Національного Датку — стати ними, а платників — збільшити свої вплати й вплатити їх впродовж цього чи наступного місяців. Нарада наших громадських установ 3 грудня 1963 року встановила мінімальний даток на УНФонд від Центральних установ на $100. Закликаємо також Центральні Установи візвати свої Відділи до вплати Національного Датку та допомогу у збірці на нього.
4. Місцеві установи — негайно вплатити цьогорічний даток у висоті бодай $25 та вплинути на своїх членів, щоб вони також виконали свій національний обов'язок у цьому році.
5. Членів керівних органів УККА та всіх центральних і місцевих установ — підвищити свій Національний Даток до суми $25, 50 чо 100, щоб таким чином стати Членами Конґресових Клюбів Двадцятп'ятників, П'ятдесятників і Сотників, імена яких будуть проголошувані на почесній листі Списків Платників на УНФонд, що буде надрукована в українській пресі та в „Конґресових Вістях", які їм будуть вислані безплатно.
6. Відділи УККА та жертвенних збирачів Національного Датку — докласти всіх старань до того, щоб перевести до кінця цього року повну збірку на УНФонд, не минаючи ні одної української родини, ні одної української установи.

Тільки спільними трудами та спільними пожертвами здійснимо національні завдання!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

ВПЛАТИ на УНФонд за 15 років його існування

Український Народний Фонд повстав на основі ухвали IV Конґресу УККА, що відбувся в 1949 році у Вашинґтоні. Вплати до нього зачали напливати вже в слідуючому — 1950 — році.

Нижче подаємо табелю впливів за час його 15-ти літнього існування:

Діловий рік	1950-51 зібрано	Дол.	102,215.74
	1951-52 зібрано	дол.	128,963.79
	1952-53 зібрано	дол.	136,268.97
	1953-54 зібрано	дол.	117,031.86
	1954-55 зібрано	дол.	93,449.94
	1955-56 зібрано	дол.	94,902.42
	1956-57 зібрано	дол.	86,390.92
	1957-58 зібрано	дол.	69,110.34
	1958-59 зібрано	дол.	64,572.17
	1959-60 зібрано	дол.	75,582.67
	1960-61 зібрано	дол.	70,804.31
	1961-62 зібрано	дол.	58,765.09
	1962-63 зібрано	дол.	67,103.29
	1963 (дев'ять місяців)	дол.	58,477.61
	1964 (дев'ять місяців	дол.	54,151.63

Увага. В збірці Фондів в роках 1950 — 1956 були включені збірки на Коляду і Писанку для ЗУАДК та інші фонди.

КРАЄВА РАДА УККА

В суботу 11-го грудня 1965 року в готелі Ню Йорк „Гілтон,, (53-rd to 54th Street— 6th Ave. of the Americas New York City) відбудеться засідання Краєвої Ради УККА (Членів Екзекутиви, Політичної Ради та Ширшої Ради).

Початок о год. 10-й перед полуднем.

Порядок нарад:

1. Відкриття.
2. Доповідь Президента УККА проф. Л. Добрянського.
3. Діловий звіт із праці УККА Екзекутивного Заступника Президента УККА п. Йосифа Лисогора.
4. Звіт касієра д-ра Я. Падоха.
5. Звіт голови Шкільної Ради д-ра Е. Жарського.
6. Звіт Координатора Молоді інж. Р. Рогожі.
7. Звіт голови Контрольної Комісії мгра Р. Гуглевича.
8. Дискусія.
9. Зкриття.

КОНҐРЕСОВІ КЛЮБИ УККА

Йдучи за взором інших Національних Груп у ЗДА, які на цілі, подібні,, що їх має Український Конґресовий Комітет Америки, збирають щорічно мільйони долярів, у минулому 1964 р. ми проголосили прохання до наших сталих платників національного датку вступати до Конґресових Клюбів сотників, пятидесятників чи двадцятипятників, вплачуючи річно по 100, 50 або 25 долярів. Це наше прохання увінчалось успіхом, бо в 1964 році вплатило по 100 чи більше долярів — 13 організацій і 11 фізичних осіб, по $50 — 8 організацій і 62 особи, по $25 — 40 організацій і 264 особи.

Докладний список їхніх прізвищ: із зазначенням місцевостей ми помістили в 3-му числі „Конгресових Вістей", що появилися з датою 1-го червня 1965 р.

Цьорорічний список членів Конгресових Клюбів поміщений на 3-ій сторінці цього числа.

Незрівняний приклад малих громад

В списках пожертв на народні цілі, в тім також на національний даток на перших місцях звичайно знаходяться громади, в яких живе багато наших земляків. Могло б здаватися, що громадяни малих місцевостей не дорівнюють щодо жертвенности громадам великих міст. Так воно звичайно не є. Є чимало таких малих громад, які пропорційно до числа українців виконують свої народні обов'язки куди краще, як великі громади. Для прикладу й відзначення згадаємо тут чотири невеликі, але дуже прикладні громади, які визначилися в минулих збірках, а особливо в 1964 році. Є це наші громади в Лорейн, Трой, Ню Брунсвик і Балтимор.

Лорейнська громада на своїх зборах схвалила, що обов'язком кожного громадянина, який зарібково працює є скласти на національний даток свій одноденний заробіток. Місцевий Відділ УККА це пильно переводить у життя. Провід Відділу перший дав добрий приклад. За ним пішла майже вся, дослівно, вся громада. В минулому році вона склала національний даток в сумі — $1,610, залишивши за собою деякі великі українські громади із десятками тисяч українців свого огайського і інших стейтів.

Їй гідно додержує кроку невеличка тройська громада, положена в горішній частині нюйоркського стейту. Її члени майже в сто відсотках склали в минулому році свій національний даток, уважаючи його українським національним податком. Так поступає ця прикладна громада повних 15 років.

Не відступає від цього високого стандарту також громада Ню Брунсвіку, в стейті Ню Джерзі. На сто родин тієї громади 76 склали національний даток в минулому році. Сума зібрана минулого року вже перевищена в цім році, хоч він далеко ще не закінчений. Отож додержала слова екзекутива Відділу УККА, яка після минулорічної збірки запевнювала, що здобуде для сповнення цього національного обов'язку решту місцевого громадянства.

На шостому місці між всіми нашими громадами знайшлася минулого року наша також невелика, але жертвенна громада Балтимору. Під проводом свого активного референта УНФонду, д-ра А. Раставецького, ця прикладна громада в минулому році подвоїла суму національного датку, зібравши понад $1.600 й заповідає його дальший зріст у цьому році.

Є більше таких громад. Нехай вибачуть неназвані, вони також знайдуть своє признання. Ці малі числом, але великі відданістю своїй національній справі громади, повинні стати ясним прикладом для інших, куди більших та заможніших громад. Позбавлена свободи та державности нація, не може виконувати свого національного призначення при помочі податків, тому примусовий податок мусить заступити добровільний даток! Від зрілости такої нації залежить число жертводавців та сума пожертв.

Скільки більші громади склали Національного Датку в 1964 р. і як складають його в цім році

	Вплата в 1964	Вплата до листопада 1965
1. Ню Йорк:		
а) Менгетен		3.631.20
б) Бруклин		1.472.20
в) Бронкс		588.55
г) Квінс, Асторія, Флашинґ, Стейтен Айленд		912.00
	5.662.00	6.603.95
2. Філядельфія	6.781.00	5.509.20
3. Шикаго	5.010.00	2.096.50
4. Нюарк і Ірвінґтон	1.475.00	1.910.00
5. Йонґставн	1.325.00	1.846.24
6. Дітройт - Метрополіт.	1.096.00	1.681.25
7. Джерзі Ситі	1.247.00	1.676.00
8. Дітройт-Схід (Гемтремк).	1.591.00	1.519.00
9. Сиракюзи	2.077.00	1.378.00
10. Клівленд	1.559.00	1.271.00
11. Рочестер	1.365.00	1.168.00
12. Міннеаполіс	1.127.00	1.065.00
13. Вашингтон	1.110.00	1.061.50
14. Балтімор	1.601.00	944.45
15. Лорейн	1.610.00	840.00
16. Ню Бронсвік	610.00	680.00

Грамота

Українського Конґресового Комітету Америки

призната

Відділові Українського Конґресового Комітету Америки у Филадельфії /Па./

За зразкову працю на місці і зокрема за найкращу організацію збірки Національного Датку для Українського Народного Фонду у 1964 діловому році, що дало суму дол. 6,781.00.

Скріплювати і збільшувати цей фонд є рівнозначне з творенням матеріяльних підвалин для постійної, ні від кого незалежної, праці Українського Конґресового Комітету Америки та його видань. Хто цю працю підтримує і в неї включається - той виявляє цим свою шляхетну відданість ідеалам найвищого Національного Добра.

За Український Конґресовий Комітет Америки

Президент — Екз. Віце-Президент — Скарбник

Секретарі

Голова Політичної Ради — Директор Канцелярії УККА

Що почесну грамоту одержав формально Відділ УККА у Філядельфії, а на ділі одержала його вся українська громада того міста, яка в минулому році зайняла перше місце між всіми українськими громадами ЗДА як щодо суми своїх пожертв на національний даток, так і щодо побудови постійного й справного збіркового апарату з більшою кількістю відданих збирачів. Ледве чи є краще мірило національної свідомости й організаційної справности, як щорічна збірка національного датку, яка вимагає багато труду, наполегливости й посвяти. Треба сподіватися, що приклад славної Філядельфії буде заохотою для інших, зокрема більших від неї, українських громад у ЗДА.

ВПЛАТИ

ЩО НАДІЙШЛИ ДО УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ ЗА ЧАС ВІД 1-го СІЧНЯ ДО 30-го ЛИСТОПАДА 1965 РОКУ

МІСЯЦІ	Індивідуальні	Організації	Членські внески	Спец. збірки	РАЗОМ
СІЧЕНЬ	$ 8.260.00	$ 75.00	567.00	$ 482.70	$ 9,384.90
ЛЮТИЙ	3.162.30	476.15	140.00	409.42	4.187.87
БЕРЕЗЕНЬ	4,258.15	820.00	471.50	159.17	5,708.82
КВІТЕНЬ	3.188.60	320.00	281.00	53.00	3,842.60
ТРАВЕНЬ	2,815.65	15.00	451.00	35.25	3,316.90
ЧЕРВЕНЬ	2,768.10	—	1,265.50	3.00	4,036.60
ЛИПЕНЬ	1,538.40	—	290.00	34.75	1,863.15
СЕРПЕНЬ	1,536.40	—	1,700.00	7.00	3,243.40
ВЕРЕСЕНЬ	3,283.45	10.00	260.00	503.00	4,056.45
ЖОВТЕНЬ	5,344.25	—	880.00	5.00	6,229.25
ЛИСТОПАД	11.026.20	5.00	977.00	5.00	12,113.20
РАЗОМ	$47,181.70	$1,721.15	$7,283.00	$1,697.29	$57,883.14

Філядельфія, Па.

ІНФОРМАЦІЇ В СПРАВІ ФЕДЕРАЛЬНИХ ПРАЦЬ

Товариство Українських Інженерів Америки, Відділ у Філядельфії, влаштовує інформаційний вечір в справі великих можливостей затруднення при американському військовому Корпусі Інженерів у Філядельфії. Вечір відбудеться з ініціятиви інж. Методія Борецького, який затруднений в корпусі, як будівельний інженер.

На цьому вечері виступлять офіційні представники згаданого Корпусу, а саме: п. Карл С. Кейбел, асистент керівника відділу операцій п. Перрі Стірлінґ — керівник відділу зв'язків та п. Джордж Дж. Урсакі, — представник персонального відділу, — які ґрунтовно поінформують заінтересованих про теперішню діяльність і пляни на майбутнє у зв'язку з приспішеною програмою будування водних гребель. Цю програму зарядив президент Джансон внаслідок великих посух в східніх стейтах Америки.

Тепер Корпус Інженерів будує п'ять водних гребель — Бельвіль, Промптон, Блю Марш, Трекслер і Токс Айленд. Гребля Токс Айленд має бути основою будови великої розвагової федеральної оселі, яку Конґрес ЗДА ухвалив, а президент Джансон затвердив під назвою Делаваре Вотер Гей Нешенел Рікрієйшен Ареа. Кошто будови цих проєктів виноситимуть мільйони долярів.

У зв'язку з цим проєктом відкриваються великі можливості затруднення спеціялістів різних фахів, а особливо будівельних, гідравлічних, механічних, і електричних інженерів, спеціялістів ґрунту, адвокатів, креслярів, різних техніків і фахових помічників.

Слід ще згадати, що філядельфійський Корпус Інженерів займається будовою і вдержанням таких проєктів як філядельфійська пристань, канал ріки Делевар від Трентону аж до моря, водний канал (штучний), який сполучує ріку Делевар, і затоку Чесепік і багато інших.

Загальна думка, що федеральні праці є мало платні, не відповідає правді. Натомість правдою є те, що фахівці починають федеральні праці з дещо нижчою платнею, як в приватній індустрії. Але практичні можливості на довшу мету, є ті самі, коли врахуємо інші користі, яких нема в приватній промисловості.

І так, інженер (з „Б. С."), який закінчив вищу технічну освіту з добрим успіхом, зачинає федеральну працю з платнею $7 300 і має всі можливості дійти до $20,000 річно.

Останніми роками позначилася тенденція зрівняння платень федеральних працівників з платнями в приватній індустрії. Це відноситься тільки до фахових сил тому, що платні фізичних нефахових працівників вже зрівнані. В 1963 році Конґрес ЗДА, в принципі, рішив зрівняти платні федеральних працівників з платнями в приватній індустрії для фахових працівників. Цей внесок прийнято в обох палатах Конґресу. Президент його підписав і він став законом. Внаслідок цього закону, президент Джансон покликав до життя спеціяльну Комісію, яка щороку має провірювати заробітні платні в приватній індустрії і порівнювати їх до платень федеральних працівників. Ця Комісія виготовляє кожного року звіт, в якому звичайно рекомендує підвишки платень для федеральних працівників, очевидно, повне зрівнання платень не може наступити протягол одного року. Тут треба підкреслити, що Конґрес завжди дивиться дуже симпатично на підвишки платень для федеральних працівників, а Президент ставиться до цього повздержливо, але прихильно.

Коли додати, що федеральні праці є постійними працями, майже три тижні вакацій на початок (13 робочих днів), після трьох років праці — чотири тижні, а після п'ятнадцятьох років — п'ять тижнів і один день вакацій, тринадцять днів (робочих) на рік „хворобового", та підвищена платня за години понад сорок годин тижнево, тоді побачимо, що і на федеральній праці є можливість „дихати".

Це далеко ще не всі „додаткові користі" на федеральній праці. Згадати ще подвійну платню, коли працівник йде до війська на короткий реченець, можливості дальших студій на державний кошт, велике число свят, і т. д.

Про всі ці можливості на федеральних працях, а особливо при Корпусі Інженерів, заінтересовані зможуть довідатися в п'ятницю, 10-го грудня в приміщенні УСО „Тризуб" у Філядельфії на інформаційному вечері, що його організує Товариство Українських Інженерів.

Методій Борецький

ДО УКРАЇНСЬКИХ РАДІО-ПРОГРАМ У ЗДА

Український Конґресовий Комітет Америки звертається до всіх Українських Радіо-Програм у ЗДА з проханням, щоби вони не забули про 25-річчя УККА і з цієї нагоди пригадували українським національним установам та громадянам про своєчасне вплачування національного датку до Українського Народного Фонду по кінець грудня 1965 р., а це тому, що тепер рахунковий рік УККА покривається з календарним роком.

Тексти радієвих передач у справі УНФонду переслано на всі відомі адреси українських радіопрограм.

Свято Покрови в Клівленді

17-го жовтня відбулось в авдиторії школи Чарлз А. Муні традиційне Свято Покрови, патрона українських збройних сил. Влаштували його місцевий Відділ Т-ва б. Вояків УПА та місцеве Представництво Американських Приятелів АБН-у.

Відправлено в українських Церквах Служби Божі в намірені українського народу та панахиди за спокій душ сл. п. Романа Шухевича й Степана Бандери. В Богослуженнях взяли організовану участь з прапорами місцеві Осередки СУМА й Організації Українського Пласту.

Офіційну програму започаткувала почесна чота Американського Легіону, станиці ім. Осипа Якубіка з Парми, яка склала свої прапори на сцені з прапорами б. вояків УПА й Осередків СУМА, віддаючи їм військовий салют під звуки американського гимну, що його виконала Тамара Фаберовська, солістка Хору ім. Т. Шевченка.

Ця станиця американських ветеранів ч. 572 взяла вперше участь у Святі Покрови. Вона носить назву уродженця Америки, який був першим українцем Клівленду, що згинув, як вояк Армії ЗДА в боях з гітлерівськими арміями 3-го серпня 1944 року в Ст. Лов у Франції. Засновано її двадцять років тому в Українському Домі Клівленду і щойно 1957 року перенесено її головну кватиру у Парму. Від тотгт часу її членами стали крім ветеранів - українців також б. американські вояки словацького, італійського, польського та ірляндського походження. Вона має 167 членів, які разом із своїм Допомоговим Комітетом Жінок беруть живу участь в американському громадсько - політичному житті та в діяльності окремих національних груп Великого Клівленду. Командиром Станиці є Джеймс Заяць. Членом екзекутиви є також Іван Дж. Якубік, рідний брат сл. п. Осипа Їхня участь зміцнила вояцький характер клівлендського Свята Покрови. Свою участю ця станиця віддала пошану головному командирові УПА, який впродовж двох літ перед висадкою аліянтів у Нормандії вів криваву боротьбу проти гітлерівських окупантів України.

Відкрив Свято Степан Зорій, керівник місцевої радіопрограми Організацій Українського Визвольного Фронту, вітаючи присутніх.

Ентузіястично привітали присутні головного англомовного доповідача, конґресмена Роберта Е. Свіні. Своєю динамічною промовою, яку слухачі нагороджували бурею оплесків, він завоював серця української громади Клівленду. Він нагородив словами признання активну працю представників української клівлендської громади за позитивний вклад в американське політичне життя і за акцію проти комуністичних американських студентських демонстрацій в справі участи ЗДА у війні у В'єтнамі. Конґресмен Свіні звернув увагу слухачів на новий принцип американської закордонної політики, що його останньо скристалізував державний секретар Раск. „Ніхто не може переконати нас, що змаг між свободою і комуністичним імперіялізмом є вічний. Ця боротьба є нашим першорядним завданням, доки не забезпечимо світового розміру перемоги для миру і свободи."—казав конґресмен Свіні.

Свіні казав, що „генерал Чупринка був військовим лідером, громадянином світового маштабу, який боровся за свободу й згинув в ім'я волі, тому ми, вшановуємо його смерть в намаганні знайти в його загибелі натхнення вести наших людей вперед у наших національних і незалежних зусиллях для добра справи свободи."

Сердечний привіт зложив особисто українцям Клівленду мґр. Осип С. Трубінський, член Екзезутивного Комітету Словацької Визвольної Ради в ЗДА й АБН-у, як теж письмово — інж. Іван І. Безуґлов, мол., член ЦК АБН-у й голова Козацької Пресової Асоціяції в ЗДА.

Д-р Микола Юрій Богатюк, професор економічних наук в Університеті Вірджінії у Шарлоттсвилі, виголосив доповідь про Св'яту Покрову, опікуна українського війська.

Мистецьку частину Св'ята започаткувала учениця Українського Музичного Інституту Клівленду, 16-літня Мирося Баслядинська, виконуючи на фортепіяні „Патетичну сонату" Бетговена з доброю технікою і взірцевою інтерпретацією. Виступ Жіночого Квартету „Верховина" з Торонта, Онт. в гуцульських, пишних строях — у складі Надії Лисанюк, Олени Глібович, Жені Котиш й Тамари Елдер при фортепіяновому супроводі Степанії Жовнір-Клос — переніс публіку своїми голосами в казку давно забутих років. Пригадували нам українські співачки з Торонта славні часи УСС та грізні роки в Україні під гітлерівською окупацією. Уривки з поеми Олеся Бабія „Повстанці" добре рецитувала Софія Мельник-Бура, дочка українського письменника Миколи Матієва Мельника, яка є промотором і душею клівлендського Хору ім. Т Шевченка. Мґр. Мирон Жмуркевич, член Симфонічної Оркестри м. Йонґставну в Огайо, виконав на віолі твори Ф. Гофмайстера, А. Рубінштайна та Й. Йоахима при фортепіяновому супроводі Ірени Заячківської-Гаврилюк.

Від української молоді Клівленду великі китиці жовтих і червоних троянд передали для Квартету „Верховина" — Олюнька Винницька, Зеня Хома та Ірена Сліпець. Для цієї молоді передавали наші торонтоські верховинки звуками своїх пісень ввесь патос боротьби УПА, боротьби наших закарпатських леґінів проти мадярської навали та любов до нашої далекої, а близької України, виконуючи з сантиментом В. Витвицького „Зірвалася хуртовина", Г. Китастого „Карпатські січовики" та І. Віленського „Моя Україно". На залі панувала св'яточна тишина, коли після українського національного гимну американські ветерани згідно з усіми військовими почестями знімали зі сцени з пошаною свої прапори.

Цьогорічне Свято Покрови в Клівленді знайшло відгук на сторінках місцевої американської преси. Щоденник „Клівленд Пресс" від 11-го жовтня приніс статтю свого кореспондента, Теодора Анкріки, п н. „Українці вшановують пам'ять ґенерала", та фотосвітлину торонтського Квартету. Щоденник „Клівленд Ділер" з 17-го жовтня, приніс вичерпну вістку про Свято Покрови п.н. „Український ритуал", а опісля в числі з 18-го жовтня під заг. „Українці вшановують смерть підпільного лідера". Автором обидвох статтей була молода талановита кореспондентка, Джералдіна Джейвор, яка особисто взяла участь в цьому Святі. Це була найвища цьогоріч на українка на сторінках американської преси Клівленду.

Карпо Ружинський

Комітет Вшанування Пам'яті Президента УНР д-ра Степана Витвицького

ЛИСТА ЖЕРТВОДАВЦІВ

Братство „Броди-Лев" $250.00. Куровицький - Бачинський з родиною — $75.00.

По $50.00: „Арка", Володимир Дармохвал, адвокат Іван Флис, Ярема-Борута, Ляхович-Посікіра, Михайло Пирський, Росціпевський - Ліщинський, Мирон Сітницький, Володимир Сидорак.

Савчук - Галаган — $30.00

По $25.00: Александер Бісик, Ходоба - Томашівський, Дяківський Андрій і Роман, Демінський Теодор, Глушко Олександер, Кершньовський і Син, Козицький Володимир, Мазур Андрій, Мазур Осип, Олешко Алекс, Скоробогатий Роман, Серединський - Шалайко, інж. Соболта Богдан, Тащук Ілько, Василенюк - Гуменюк, Миско Іван.

По $20.00: Плескун Ярослав, Щербанюк Ярослав.

По $15.00: Андрусишин Григорій, Птасюк Іван.

По $10.00: Гринів Теодор, Крумшин Микола, Ломницький Володимир, Марко Стефан, Пізнюк Володимир, Сидорак Осип, Сушків Омелян, Антін Шумейко, Варчак Ілля, Зазуляк Володимир, Жовнір Михайло.

По $5.00: Богдан Микола, Кефор Іван, Качмарський Омелян, Підгородецький Роман, Стець Роман, Шевчук Степан.

Разом — $1.415.00.

Усім Жертводавцям, а особливо ініціяторові і організаторові цієї збірки п. Володимирові Сидоракові висловлюємо наше щире признання.

За Комітет:

Іван Крамаренко, голова

Дмитро Вакум, секретар

Видатні американські гості на Конвенції СУА

Ювілейна Конвенція Союзу Українок Америки стягнула увагу американського світу. На бенкет 27-го листопада в готелі Статлер Гилтон в Ню Йорку прибули видатні представниці американських жіночих організацій. Про головну бесідницю вечора леді Доґлес-Гемилтон та її палку промову, вже була мова в нашому часописі. Крім неї прибули — п. Маргарет Гейзбрук, голова Генеральної Федерації Жіночих Клюбів, великої жіночої організації, що начислює 11 мільйонів членів, та п. Дусі Мілліген, голови централі етнічних груп при згаданій Федерації. Напередодні, на відкритті Виставки Жіночої Творчости в Українсько Американському Інституті, була присутня п. Милдрет Раббинс, голова Національної Ради Жінок Америки, централі найбільших жіночих організацій.

Відзначення 40-ліття Союзу Українок Америки притягло до участи також інші етнічні групи. На бенкет прибули — п. Лігія Белюкас, голова Федерації Литовських Жіночих Клюбів, п. Ґалія Зілієніс, член Управи Балтійської Жіночої Ради і п. Ольга Ґульбіс, голова Американсько-Латвійського Жіночого Товариства.

Увага для XIУ-ої Конвенції СУА проявилась також у привітах, що їх відчитано на бенкеті. Сороколіття СУА привітав губернатор Нелсон Рокефеллер, мейор Р. Ваґнер і журналістка Клер Бут Лус. На адресу централі СУА і Філядельфії вже під час Конвенції наспіло привітання від президента Л. Б. Джансона.

О. Л.

С. Домазар доповідає у Вінніпеґу

21-го листопада ц. р. відбувся в Українському Народному Домі прилюдний виступ письменника Сергія Домазара, що недавно приїхав із Австралії. Цей виступ улаштувала УВАН у Вінніпеґу в рамках святкування 20-ліття свого існування.

С. Домазар поділився із слухачами своїми враженнями із життя українців в Австралії. Присутні вислухали його з помітним зацікавленням. М. Гнатів прочитав декілька уривків з недавно виданого роману С. Домазара „Замок над Водаєм", а сам автор закінчив цю культурну імпрезу читанням своїх ще недрукованих творів. З огляду на пізній час запитання й дискусії були дуже обмежені і президент УВАН проф. Яр. Рудницький закрив зібрання подякою гостеві. Напередодні цього виступу в суботу 20 листопада УВАН влаштувала авторський вечір С. Домазара, на якому він прочитав деякі свої твори.

(мр)

● **Серед арештованих в Південно - африканському Союзі** опонентів тамошньої біло-расистської політики уряду Гендрика Верверда є багато осіб з жидівськими призвищами. У зв'язку з цим монопольна південно-африканська урядова преса розпочала кампанію за те, щоб провід тамошньої жидівської громади офіційно заявився „за" чи „проти" політики уряду. Жиди не хочуть цього зробити, вони опинились у трудній ситуації — під натиском збоку обох сторін: диктаторського уряду та ліберальних кіл, які мають підтримку всіх тамошніх Церков.

З ПІСНЕЮ ПО МІННЕСОТІ

Український хор „Дніпро" з Міннеаполісу та Сейнт-Полу, диригент п. Микола Бринь, продовжуючи славну традицію наших мандрівних капель, несе рідну пісню в широкий світ, даючи змогу запізнатися з нею і відчути її красу не лише нашому, а й чужому слухачеві. Найчастіше тереном його виступів є Міннесота, хоч інколи він виїжджає і в дальші подорожі (напр. до Канади).

Цієї осени, після відкриття сезону 24 жовтня в Міннеаполісі (концерт українських пісень в залі Бентон Гол), хор 31 жовтня вирушив в подорож. На меті було дати того самого дня два концерти: о 2. год. в невеликому селищі, що носить ім'я нашого національного героя ОМазепи, а пізніше, увечері, в місті Винона, в залі Коледжу св. Марії.

Цікаво зупинитись на тому, як повстала назва села Мазепа? Це була фантазія першого поселенця англійського походження, піонера Астра Сілі, залюбленого в поезію лорда Байрона, зокрема в його поему „Мазепа". Збудувавши протягом зими 1854 року „рублену хату", він наступної весни перевіз сюди Англії родину і вирішив охрестити місце свого поселення ім'ям романтичного героя байронової поеми. Але, на жаль, сучасні мешканці цього села перебувають „в тумані", коли ходить про назву їх села і, як правило, вважають, що вона походить від імени ... індіянського ватажка. Щоб їх трохи „просвітити", — хор „Дніпро" вже шість років тому взяв над ними „шефство", 4 жовтня 1959 р., у 250-ліття Полтавської битви, в Мазепі влаштовано фестиваль української пісні і танку, на якому присутнім роз'яснено — хто такий був Мазепа, назву якого носить їх село. Крім того бібліотеці школи була передана від наукового Т-ва ім. Шевченка (через проф. А. Грановського) література про Україну і Мазепу, мапа України а також портрет гетьмана роботи маляра Луцика (тепер висить в читальні бібліотеки).

Хор вирушив у подорож майже у повному складі — 45 співаків. Частина поїхала автами, але більшість їх, а також „гості" (проф. Грановський, п. П. Кукурудза та ін.) — автобусом, що його вислав з Винони Коледж св. Марії.

В обох місцях хор виступав із спеціяльно складеною програмою, яка мала три частини:

в першій виконано: „Іже херувими" Д. Бортнянського, „Слухай дочко" А. Веделя (сольо — Оксана Бринь), „Зелений гай" К. Стеценка, три пісні Леонтовича („Мак" „Дударик" та „Вишні-черешні") і „Стелися барвінку" Давидовського.

Другу частину концерту присвячено оперним аріям у виконанні солістки хору сопрано О. Бринь: арія Леонори з 2. акту опери Верді „Ля Форца дель Дестіно" („Мадре, пієтоза"), арія Анджеліки з опери Пуччіні тієї ж назви та дві арії Галі з „Назара Стодолі" К. Данкевича. В третій частині хор проспівав „Прометей" — Стеценка, „Король" — Леонтовича (сольо — Оксана Мірза), „Ти до мене не ходи" — Китастого, „Повій вітре" — Ступницького, „Янчик" — Леонтовича та уривки з 1-ої дії опери Володимира Леонтовича „Русальчин Великдень" (солісти: О. Бринь та М. Ковальський).

До арій з опер Верді і Пуччіні давав пояснення акомпаніятор Р. Згодава, а до арій з „Назара Стодолі" — п-ні О. Бринь.

Виконання програми ішло на високому мистецькому рівні і викликало захоплення присутніх — і позначений справжнім артизмом „Дударик", і палке, ніжне нюансування у „Вишнях-черешнях", і мурмурандо в „Повій, вітре", і могутній спів хору в „Прометеї" та „Русальчиному Великодні".

Якщо хор у Мазепі співав добре, то у Виноні — дуже добре, з помітним піднесенням. В даному випадку, очевидно, мав вплив склад публіки — у Виноні її було приблизно вдвічі більше (коло 400 осіб), і то переважно студентська молодь, яка кожну точку програми сприймала вибухом бурхливих оплесків. Це захоплення авдиторії передалося хорові, який, у відповідь на невгаваючі оплески після закінчення динамічного фіналу І-ої дії „Русальчиного Великодня", проспівав додатково „Пісню про Тютюнника" Г. Китастого.

Але і на авдиторію в Мазепі хор не може пожалітися. В цьому тихому селі, що не нараховує і тисячі мешканців, на концерт з'явилось коло двохсот людей — від малих дітей почнаючи і сивими бабусями кінчаючи. Як вислів високої оцінки, було чути серед публіки: „вандерфул", „марвелес" ... Особливо припав до вподоби „мазепинцям" — „Янчик".

До речі, на концерті в Мазепі присутнім роздано програмки з вкладкою — сувеніром: знімком хору „Дніпро", на звороті якого був передрукований складений проф. Грановським для фестивалю в 1959 р. коротенький нарис про Івана Мазепу та про повстання назви села Мазепа.

Великий успіх припав на долю солістки хору сопрано Оксани Бринь. На проспіваних нею оперних аріях ми мали нагоду пересвідчитись в тому, як вишколився і удосконалився її голос, якої він набрався сили, елястичности і експресії. Яскравим прикладом може бути виконана з глибоким чуттям арія Леонори з опери Верді (італійською мовою).

До успіху хору і сольових виступів О. Бринь значною мірою спричинився прекрасний акомпаніямент пяніста Ричарда Згодави.

Якщо виступ хору викликав захоплення американської публіки, то можна собі уявити, яка це була велична радість для горстки українців, закинутих у Винону. „Якби ви тільки знали, як ми спрагли за рідною піснею!" — говорили мало не з сльозами на очах одна пані, що була на концерті.

Дуже добре, що співачка О. Бринь включила в свій репертуар дві арії з європейських опер. Слід було б і хорові для виступів перед американською авдиторією підготувати кілька речей, якщо не з американської, то принаймі з європейської вокальної скарбниці. Це дуже заімпонувало б слухачам і піднесло б авторитет і популярність хору. Для концерту колядок і щедрівок хор має для американської публіки „Голи Найт". При бажанні можна знайти щось відповідне і для „світського" репертуару. Пригадуємо, що ще покійний Н. Городовенко виконував зі своєю „Думкою" у 20-их рр. у Києві: „Чотири пори року" Гайдна, „Цигани" Шумана, деякі пісні Бетговена.

Наостанку ще одне побажання для хору. На нашу думку він досяг уже такого ступеня досконалости, що слід було б йому наспівати власну платівку, тим більше, що в його репертуарі є речі рідко виконувані нашими хорами (напр. уривки з опери „Русалчин Великдень").

Пізно ввечері, після теплого і дружнього прийняття в кафетерії винонського Коледжу, коло одинадцятої години, вирушаємо додому. Над нами танцюють зорі, автобус ковтає милі, перетинаючи широкополі лани Міннесоти; хочеться під монотонний шум мотора „схилить свою голівоньку — на білую постілоньку"...

„При долині цвіте мак, грає на дуду дударик, через тин хилиться вишня, кума з кумою свариться, а потім — мириться, зграя русалок гониться за нещасним козаком, намагаючись затягнути його в своє плесо...

Раптом — вогні великого міста. Ми в столиці Міннесоти. Друга година ночі. Спати до початку робочого дня лишилося зовсім не багато!...

Ол. Филипович

● **Американські морські піхотинці у В'єтнамі** дістали від свого командування інструкцію з 10-ма точками, як здобувати собі приязнь південних в'єтнамців. Сказано там, між іншим, щоб виявляти прихильне зрозуміння для в'єтнамських обичаїв, дотримувати дане слово, вступатися цивільним на шляхах, подавати руку цивільним, платити за ввесь купований товар без торгу і т. п.

Культурна подія у Вашингтоні

З ініціятиви Відділу СУА ім. О. Степанів тут відбувся 6 листопада український естрадний концерт у виконанні відомого тріо: Іванни Кононів, Валі Калин і Степана Магмета. Акомпаніямент спочивав в досвідчених руках п-і проф. О. Наконечної, яка підкреслювала ритміку та своєрідність їх виконання, хоч піднялася цього нелегкого діла в останній хвилині.

Відкриваючи цей присмний вечір, голова Відділу пані Мирослава Скасків привітала сердечно мистців та присутніх гостей (були зпоза Вашингтону) і передала ведення програми студ. Орисі Пащак, яка вив'язалася бездоганно з цього завдання.

Співачки виконали музичний монтаж І. Чумової „Спогад про Львів", а О. Пащак прочитала поезії різних авторів про Київ, Карпати, Полісся, Волинь; актор Степан Магмет, без сумніву — найкращий „Гриць Зозуля" між виконавцями цієї ролі, вдало підкреслюючи скупими жестами слово, переніс нас у минуле України, з гумором порівнюючи минулого й сучасного українця в Америці.

Іванна Кононів і Валя Калин, нагороджувані щоразу вдячними оплесками, і щоразу, відповідно до тематики пісень в нових ношах співали „Осінні акорди", „Дві гуцулки про гуцулку" та ін. пісні. Та, як С. Магмет остаточно підкорив глядачів чудовою гуморескою „Усисисуси", так обидві талановиті чудово зіспівані співачки підкорили залю в'язанкою стрілецьких пісень. Від Відділу СУА мистцям щиро подякувала голова п-і Мирослава Скасків, а учениця Рідної Школи, Марта Качуровська вручила їм від Відділу кіш квітів. Цей вечір легкого жанру обернувся у справжню культурну подію в житті українського Вашингтону, завдяки майстерному виконанню кожної точки.

Українська громада Вашингтону сердечно вдячна талановитому тріо за концерт, чарівний і тематикою, і виконанням.

Н. Н.

Роксоляна Росляк виїхала до Европи

Роксоляна Росляк, едмонтонська співачка, виїхала до Европи.

Роксоляна Росляк

У зв'язку з підготовою святкувань сторіччя Канади, що будуть відбуватись у 1967 році в різних культурно-мистецьких центрах цієї розлогої країни, Канадійська Рада плянує включити у програми ювілейних торжеств також мистецькі імпрези, як опери, оперети, концерти з участю хорів і визначних солістів та симфонічні концерти з участю солістів.

Щоб завчасу забезпечити участь у таких мистецьких імпрезах також молодих канадійських талантів з-поміж визначних молодих співаків, які закінчивши фахові студії в Королівській консерваторії та на музичнім факультеті Торонтського університету, не раз уже виступали на сценах у Канаді в різних операх, оперетах чи більших концертів, Канадійська Рада влітї цього року вислала була до Европи відповідального працівника музичного факультету Торонтського університету п-і Едит Бінні, щоб вона, розглянувши справу в різних мистецьких центрах европейських країн, зорганізувала там мистецькі виступи надійних канадійських молодих оперових співаків.

П-і Бінні впродовж сімох тижнів відвідала більші міста Англії, Франції, Німеччини, Австрії та Швайцарії, де мала розмови з директорами і диригентами оперних театрів. Вернувшися до Канади, п-і Бінні склала список 24 молодих співаків, які на її думку, мають дані на те, щоб могли бути заанґажовані до мистецьких виступів в Европі. Опісля список по розмовах з визначними канадійськими театральними режисерами, диригентами, директорами театрів та професорами музично-театрального мистецтва скорочено до шести осіб (чотири сопрано, один тенор і один бас). На кошт Канадійської Ради вони вже виїхали до призначених їм европейських країн, де будуть співати перед визначними режисерами, диригентами і директорами оперних театрів. Після цього могтимуть бути заанґажовані на довший чи коротший час до постійних виступів в европейських театрах.

Між щасливими вибранцями визначних молодих канадійських талантів є відома молода українська співачка Роксоляна Росляк, дочка д-ра Михайла і Олени Росляків з Едмонтону, яка минулого року закінчила з високими оцінками фахові студії на музичнім факультеті Торонтського університету. Вона постійно виступала у різних програмах Торонтської оперної компанії, користаючи з окремих лекцій в університеті за спеціяльною для тої цілі стипендією ще й цього року. В літньому сезоні цього року упродовж трьох місяців Роксоляна Росляк виступала на сцені опери у Стратфорді, а потім в Торонті виконувала ролі в операх „Ріґолетто" Верді та „Саломе" Р. Штравса.

22 листопада Роксоляна Росляк відлетіла літаком з Торонта до Швайцарії. У Женеві матиме виступи два дні. Опісля відлетить на п'ять днів до Мюнхену та такий сам час опісля до Дюссельдорфу. В Німеччині буде вона співати ще й в інших містах. З Німеччини поїде на один тиждень до Лондону, де виступатиме в мистецьких імпрезах.

Якщо у висліді мистецької поїздки Роксоляна Росляк буде заанґажована на постійні виступи в Европі, то вона, як і п'ять інших співаків, могтиме залишитися в Европі цілий 1966 рік. Всі мають вернутися до Канади в 1967 році для виступів у ювілейних святкуваннях.

(„Українські Вісті",

● **48-річний віце-прем'єр комуністичної Східньої Німеччини**, Еріх Апель, який був одночасно головою державної економічні плянувальної комісії — покінчив самогубством. Комуністична преса подає за причину — депресію з приводу поганого стану здоров'я.

З концертової залі.

Концерт Ню Йоркського хору „Думка" в Боффало, Н. Й.

Відданість службі мистецтву спонукала ансамбль хору „Думка" з Ню Йорку жертвувати чотири, вільні від буденної праці, дні та виїхати в концертову подорож до Рочестеру, Боффало і Торонта. Концерт у Боффало відбувся в п'ятницю, 26 листопада в концертовій залі стейтового вчительського коледжу, а технічною сторінкою концерту займалася культ.-осв. референтка місцевого Відділу УККА.

Концерт почався твором Д. Бортнянського „Да воскреснет Бог", виконаним мішаним хором. Виконання було і під звуковим і під інтерпретаційним оглядом взірцеве, і, слухаючи співу хору, пригадалася колишня Хорова Капеля О. Кошиця. Свіжість голосів (у хорі багато молоді), зіспіваність, реакція на кожний рух руки диригента, що всіми точками програми диригував без партитури, вможливили відтворення дійсного образу композиції твору.

Другою хоровою точкою був „Вибір гетьмана" Б. Кудрика, твір написаний в ораторійному стилі, до якого М. Фоменко опрацював фортепіянову частину, бо оригінал затратився у воєнній заверусі. Хоч твір написаний у стилі давньої клясичної музики, великим приклонником якої був пок. Кудрик, Фоменко так влучно схопив думки автора, що не можна пізнати, що це твір двох авторів. Фортепіянову партію на двох фортепіянах виконали блискуче проф. О. Берник і О. Омельський. У дальших хорових точках почули ми частини з опер: „Відьма" Печеніги-Углицького, „На Русальчин Великдень" М. Леонтовича і „Ведмедюк" А. Гнатишина. При кінці концерту, на домагання розентузіязмованої публіки, хор відспівав дві народні пісні: „Зайчика" М. Леонтовича і „Верховино" М. Лисенка.

Вже з самого переліку точок програми можна створити собі образ вкладеної праці хористів, хорових солістів (п-ні О. Зам'ята, І. Зам'ятий, Б. Пирожак), піяністів (О. Берник і О. Омельський), а передусім головного виконавця програми диригента хору Івана Задорожного. Виконувані твори є великі музичною формою і вимагають від виконавців голосової і пам'ятевої напруги (хор співає з пам'яті) та безупинного слідкування за рухом руки диригента, а це все свідчить, що добра слава, якою тішиться хор „Думка", є вповні заслужена.

У сольових точках програми виступили пані Галина Андреадіс і пан Лев Рейнарович, добре відомі з їхніх мистецьких виступів на терені Америки. У „Зеленій діброві" А. Гнатишина, арії з опери „Севільський цирулик" Дж. Россіні і в народній пісні, опрацьованій О. Омельським, мали змогу пізнати гарні голосові вальори пані Андреадіс, добру дикцію та інтерпретацію співаних пісень. Пан Рейнарович дав нам змогу пізнати нові твори, а саме арію з опери „Богдан Хмельницький" К. Данькевича та дві пісні Фоменка: „Друзі вперед" і „Прощай мій краю", які виконав бездоганно. Крім власних сольових точок, виконав він сольову партію у „Вибір гетьмана", і разом з пані Андреадіс головні сольові ролі у „Відьмі".

Концерт пройшов з великим мистецьким успіхом, а численна публіка не щадила виявів радости, бо такі концерти рідної пісні не часто чується в нашому загумінку. Ансамбль „Думки" привітали цвітами представники місцевого чоловічого хору „Бурлаки" та діти музичної школи УМІ..

Щодо самого складання програми насуваються деякі думки, бо програма кожного концерту повинна мати свій мистецький стиль, як для прикладу: концерт з творів одної музичної епохи, концерт хорових творів в історичному аспекті розвитку, твори одного композитора, твори подібного жанру і т. д. У програмі обговорюваного концерту цього не було, цьому з нас ще мало присвячується уваги, але воно потрібне для мистецького рівня концерту. Сцени чи більші винятки з опер у концертовому виконанні не віддзеркалюють ідеї твору, бо немає театральної обстановки і оркестри, укі щойно разом з вокальною частиною дають цю картину, яку задумав автор. Чотири винятки з опер — трохи забагато для одного концерту (хіба, що це був би концерт присвячений оперній творчості); може краще було виповнити одну точку програми кількома оригінальними хоровими творами, яких в нашій літературі доволі багато. Ми раді були б почути щось з нових хорових творів, які „Думка" нагородила на минулорічному конкурсі.

Духовні концерти Д. Бортнянського „гріх" співати з фортепіяном, бо це суперечить стилеві нашої церковної музики, яка не користується інструментальною музикою, і Бортнянський написав їх без інструментального супроводу. У збірному виданні творів Д. Бортнянського є вправді фортепіяновий зміст голосових партій, але його додав редактор видання Петро Чайковський, щоб влегшити читання хорової партитури, писаної в чотирьох музичних ключах.

Якщо у виконуванні точок програми зайдуть зміни, а це не є зазначене у друкованій програмці, зміну треба заповісти публіці, тимпаче, коли частина публіки не розуміє текстів співаних пісень. На програмці написано: „Вечір у хаті" і чується, що солістака повторяє декілька разів „Ой ду-ду-ду"; слухач, що не знає української мови, подумає, — і чого ті українці вечором так „дудають"? (Для пояснення: у програмці в українському й англійському текстах була подана пісня Барвінського „Вечором у хаті", а замість неї солістка співала А. Гнатишина „Зелена діброва", у якій повторяється фраза „Ой, ду-ду-ду").

Творчість М. Леонтовича, цього незрівняного майстра в обробітці народних пісень, краще представити його „Прялкою", „Дудариком" чи іншою народною піснею, або оригінальними творами, як „Літні тони" чи „Льодолом", які є жемчугами хорової літератури. Хори з „Русальчиного Великодня" ніяк не дають свідоцтва про велич Леонтовича, а обзнайомлювати слухачів з творчістю наших композиторів, це одне з почесних завдань наших хорів.

Ці думки насувалися мені, коли я слухав цього дійсно доброго і гарного концерту, і вони є відгомоном старогрецького клича: Змагати до великого!

Осип Залеський

Книжки й автори

КНИГА ЖИТТЄРАДІСНИХ СТВЕРДЖЕНЬ І ВІРИ В ЛЮДИНУ

(Федір Дудко. „Моя молодість". Сторінки з автобіографії, Ню Йорк — Джерзі Сіті, 1965 р. Відбитка із щоденника „Свобода" з 1964 р. Видано коштом родини автора, стр. 88)

Остання четверть дев'ятнадцятого століття стала часом народження й вирощення чотирьох талантів, що зробили визначний, а деякі й велетенський, вклад у скарбницю нашої новітньої літератури й культури. Це Павло Тичина — в поезії, Олександер Довженко — в кіномистецтві, Іван Кочерга — в драматургії і Федір Дудко — в прозі. Різні вони в усьому, різні й Божим даром почуття та уподобання красивого, різні й мистецьким надбанням, що тільки но починає знаходити своїх всеохопних і безсторонніх цінителів. Але спільні вони тим, що народилися й виросли з предковічного корнєвища української нації, що виплекалися під чарівним духовим підсонням Чернигівщини, цього заповідника „тисячоліть українського світу з його природою і людиною, традиціями і духом оновлення — від дохристиянських і старокняжих часів, через козаччину - гетьманщину до новітнього українського відродження" (Юрій Лавріненко, „Розстріляне Відродження", Антологія 1917 - 1933, вид Інституту Літерацкого, Париж, 1959, стор. 17). Цю спільність ми підреслюємо не заради модного тепер у нашому позаріднокраєвому житті місцевого патріютизму, а щоб вказати на ті першоджерела, які зробили їхні мистецькі твори національно-органічними й тривалими пам'ятниками.

Це вже давня істина, що ледве чи можна здобутися на повноцінну історію літератури без такої важливої галузі письменства як мемуаристика. А вже й зовсім тяжко і часто й неможливо розібратися без неї в багатьох фактах культурного й суспільного життя. Якщо б ми мали можливість і нагоду до чогось нахиляти й заохочувати наших сучасників, не залежно від їх талантів і мірила їх ролі в культурному чи суспільному житті, так це до того, щоб не змарнувати й „малого сліду", й найменшого свідчення про цей прекрасний час, неповторний час, про кожну його хвилю й подію, про невтомних двигунів поступу. Без перебільшення й посягання на провісництво можемо сміливо твердити, що ті, які прийдуть по нас, не тільки дивитимуться на нашу добу, як на справді „прекрасний і неповторний час", а й не вибачать нам лінивства або байдужности до збереження й передання своїм спадкоємцям найповніших відомостей про нього.

Розглядаючи під цим кутом зору невеличку книжечку Федора Дудка, яка щойно появилася на книжковому ринкові, не можемо не висловити признання насамперед його родині, що потурбувалася про утривалення цих цінних спогадів, а також Л. Луцеву за коротку, але теплу і майже енциклопедійно вичерпну сильветку його творчого шляху. До переліку головних творів, що їх подав на стор. 10-тій Л. Луців, хочемо додати ще й повість „Війна", яка, здається, була опублікована в 1948 році у видавництві Я. Пастущенка і обкладинку для якої компонував підписаний.

„Моя молодість" багато в чому перегукується з Довженковою „Автобіографією". Це й не дивно: ходили вони одними стежками й пили з одного цілющого джерела, хоч різними шляхами вийшли у світ. „Зачарована Десна", мальовничий Сейм і живописна долина між ними, що багатобарвним трикутним килимом простерлися аж до Глухівських горбів, усіяна мовчазними, але багатомовними пам'ятками нашої слави й недолі, виколисали їхні чутливі, романтично-мрійливі, відкличні й патріотичні душі. Провідним мотивом сторінок Дудкової автобіографії, щоріднить її із багатьма Довженківськими речами, є наша традиційна повага до Роду й любов до його представників і носіїв найважливіших чеснот. Місця, присвячені прапрадідові Степанові Карпенкові (стр. 15), прадідові Федорові, що „грав на кларнеті й частенько вечорами пересиджував на ганку свого дому, виграваючи різні пісні, що луною розлягалися в густих заростях саду" (стр. 15), дідові Тодосеві, батькові Степанові, дідові й бабці Прокопенкам, матері, іншим членам родини, кумі Тетяні, няні Палажці й робітникові діда — Порфирові Деницюкові, написано з особливим довженківсько - дудківським, що ми його готові назвати старовинночернігівським, теплом і пієтетом. Окремі картини, як, наприклад, історія життя безбатченка Порфира Деницюка і його виріст на місцевого громадського діяча (стр. 46-49), справляють враження закінчених нарисів і вони могли б прикрасити сторінки дидактичних збірників.

Та якими б словами ми не говорили про цю невеличку книжечку, їх буде замало, щоб хоч тільки назвати її цікаві й цінні сторінки. Її треба прочитати, бо це винятково вимовний документ того, що українська людина була, є і буде наперекір усім і всяким нівеляціям і загладам. Вона є життєдайним ствердженням нашої незміренної віри в українську людину, яка в темну ніч царського деспотизму й комуністичного тероризму злітала й злітає до верховіть національної гордости, навіть тоді, коли єдино дозволеною лектурою залишається гоголівський „Тарас Бульба" з „Вечерами на хуторе близь Диканьки" та ... Пушкінова „Полтава" (стр. 55), як це було у випадку багатьох наших сучасників.

Микола Степаненко
Ратґерс університет

НОВІ КНИЖКИ

ПОЕЗІЯ

Тарас Шевченко. ЗАПОВІТ (Оригінал і переклади). Видавництво Юліяна Середяка. Буенос-Айрес, 1964 р. Опр. Форм. 160 x 120 мм. Стор. 56 + 8 нп.

Богдан Бойчук. ВІРШІ ДЛЯ МЕХІКО. В-во Нью-Йоркської Групи. Мюнхен, 1964. Форм. 220 x 150 мм. Стор. 19 + 1 нп. (Обкладинка Б. Пачовського).

Патриція Килина. ЛЕГЕНДИ І СНИ. Поезії. В-во Нью-Йоркської Групи. Нью-Йорк, 1964. Форм. 202 x 150 мм. Стор. 60 + 4 нп. (Обкладинка Я. Гніздовського).

ДРАМАТУРГІЯ

Левко Ромен. ЖОВТОСИЛ. Драматична п'єса із дій УПА. (В-во) Славута, Едмонтон, 1965. Форм. 235 x 155 мм. Ст. 35 + 1 нп.

ФІЛОСОФІЯ

Станіслав Єжи Лєц. НОВІ НЕЗАЧІСАНІ ДУМКИ. Вибір у перекладі та з передмовою Ігоря Костецького. Видання „На горі". Серія „Для всіх". Мюнхен, 1965. Форм. 213 x 150 мм. Стор. 36. (Друковано 200 примірників).

ІСТОРІЯ

Lubomyr R. Wynar... UKRAINIAN KOZAKS AND THE VATICAN IN 1594, by.... Reprinted from "The Ukrainian Quarterly", Vol. XXI, No. 1, Spring, 1965. Ukrainian Historical Association Paper, No. 1. New York — Muenchen, 1965. 245 x 162 mm. Pp. 16.

СУСПІЛЬНІ НАУКИ

Проф. Валеріян Горбачевський. КОНКОРДИЗМ ЯК НОВИЙ ВАРІЯНТ ЦИВІЛІЗАЦІЇ. Нью Йорк, 1965. Форм. 210 x 140 мм. Стор. 36.

ПЕДАГОГІКА

Всеволод Голубничий. СУТЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ И УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА В ДІЯСПОРІ. (Доповідь на підготовчій сесії для справ культури в Торонті 30-го березня 1964 р.). Об'єднання Українських Педагогів Канади — член КУК, Шкільна Рада УККА. Торонто, 1965. Форм. 215 x 140 мм. Стор. 50 + 2 нп.

ПЕДАГОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ — З'ЇЗД ОПІКУНІВ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА, — 5-6 XII 1964, Чікаґо — січень 1965. Форм. 280 x 216 мм. Лл. 37. (Циклостиль). (Збірник доповідей і звідомлень з конференції).

МИСТЕЦТВО

НОТАТКИ З МИСТЕЦТВА. 3. Травень 1965. Накладом Відділу ОМУА у Філядельфії. Форм. 280 x 220 мм. Стор. 67 + 1 нп. (Збірник праць і статтей).

Едвард Козак. В 50-РІЧЧЯ УСС. 12 кольорових карток арт. маляра... В-во „Червона Калина", Ню Йорк, 1965 р. Форм. 153 x 122 мм. 12 карток + обгортка.

ПОЛІТИКА І ПУБЛІЦИСТИКА

Анатоль Камінський. НА НОВОМУ ЕТАПІ. З передмовою Мирослава Прокопа. Суспільно - політична бібліотека, ч.: 16. Видавництво „Пролог" — 1965. Форм. 164 x 120 мм. Стор. 173 + 3 нп. (Обкладинка роботи Ореста Слупчинського).

Lew E. Dobriansky. OUTSTANDING U.S. MYTHS ON THE CAPTIVE NATIONS, by... Reprinted from "The Ukrainian Quarterly", Vol. XXI, No. 2, Summer, 1965. New York, N.Y. 245 x 162 mm. Pp. 15 + 1 np.

PROBLEM OF RELATIONS WITH UKRAINIAN NATION. Brief to the Honourable Paul Martin, Secretary of State for External Affairs, Submitted by the Ukrainian Canadian Committee. June, 1965. 254 x 197 mm. Pp. 8 np.

КАЛЕНДАРІ

КАЛЕНДАР АЛЬМАНАХ МІТЛА НА 1965 РІК. Видавництво Юліяна Середяка. Буенос-Айрес. 1964. Форм. 198 x 147 мм. Стор. 128.

РІЗНІ

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — 64 ВІДДІЛ У НЮ ЙОРКУ. 1954-1964. (Ню Йорк, 1964). Форм. 230 x 158 мм. Стор. 28 + 18 нп. (Збірник статтей, оголошення).

РІДНА ШКОЛА

РІК V. ГРУДЕНЬ, 1965 Ч. 2 (8)

ШКІЛЬНА РАДА УККА

Зріст числа шкіл українознавства, об'єднаних у сітці шкіл Шкільної Ради УККА, як також і поважний зріст числа учнів у тих школах — є одним з тих додатніх моментів, що відзначають новий шкільний 1965-66 рік. Правда, ще не в усіх місцевостях ЗДА, де поселилися українці, можемо занотувати існування наших шкіл українознавства; в багатьох осередках ідея власних шкіл українознавства не найшла ще відповідного зрозуміння. Проте Управа Шкільної Ради УККА докладає багато зусиль, щоб в кожному українському осередку існувала школа українознавства, і щоб уся молодь була охоплена тими школами. Треба сподіватися, що наполеглива праця Управи Шкільної Ради вже в найближчих роках увінчається успіхом.

Навчально-виховна праця шкіл українознавства забезпечена певними навчально-виховними програмами, розробленими й устійненими загалом українського учительства та затвердженими З'їздом Шкільної Ради. Також і шкільна молодь забезпечена відповідними шкільними підручниками всіх предметів навчання.

Шкільна Рада доручила вживати у школах українознавства такі обов'язуючі підручники, затверджені Шкільною Радою:

І. Кляса.

1. К. Кисілевський: Новий Буквар і Перша читанка.
2. К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, початковий підручник для пізнання правописних і мовних явищ, част. І.
3. Розрізна азбука і розрізні склади.

ІІ. Кляса.

1. Б. Романенчук: Українська читанка, для ІІ. року навчання української мови.
2. К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, частина І.
3. К. Кисілевський. Правописні листки, для ІІ. і вищих років навчання.
4. Розрізна азбука і розрізні склади.

ІІІ. Кляса.

1. Ю. Пеленський: Українська читанка, для ІІІ р. навчання української мови.
2. К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, част. І.
3. К. Кисілевський: Правописні листки.

IV. Кляса.

1. Ю. Пеленський: Українська читанка, для IV року навчання української мови.
2. К. Кисілевський: Правописні листки.
3. К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, для IV року навчання.

V. Кляса.

1. К. Кисілевський: Українська читанка, для V року навчання української мови.
2. К. Кисілевський: Правописні листки.
3. К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, для IV і V року навчання.
4. К.Кисілевський: Граматика української мови.
5. І. Крип'якевич: Історія України.
6. М. Дольницький: Географія України, для V і вищих років навчання.
7. Географічні зошити — контурові мапи України для вправ та „Додаток" до „Зошита для вправ".

VI. Кляса.

1. К.Кисілевський: Українська читанка, для VI року навчання української мови.
2. К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову, для IV і V року навчання.
3. К. Кисілевський: Граматика української мови.
4. І. Крип'якевич: Історія України.
5. М. Дольницький: Географія України.
6. Географічні зошити та „Додаток".

VII. Кляса.

1. М. Овчаренко: Українська читанка „Золоті ворота".
2. К. Кисілевський: Правописні листки.
3. К. Кисілевський: Вивчаймо українську мову.
4. К. Кисілевський: Граматика української мови.
5. І. Крип'якевич: Історія України.
6. М. Дольницький: Географія України.
7. Географічні зошити та „додаток" до „Зошита для вправ".

VIII. Кляса.

1. М. Овчаренко: Українська читанка „Золоті ворота".
2. К. Кисілевський: Хрестоматія з української літератури.
3. В. Радзикевич: Історія Української літератури.
4. К. Кисілевський: Граматика української мови.
5. В. Янів: Нарис української культури.
6. І. Крип'якевич: Історія України.
7. Е. Жарський: Географія — Природа України.
8. Географічні зошити.

IX, X, XI, XII. Кляси.

1. К. Кисілевський: Хрестоматія з української літератури.
2. В.Радзикевич: Історія Української літератури.
3. К. Кисілевський: Граматика української мови.
4. В. Янів: Нарис української культури.
5. І. Крип'якевич: Історія України.
6. М. Дольницький: Географія України.
7. Е. Жарський: Географія — Природа України.
8. Географічні зошити — контурові мапи України.

У всіх клясах:

І. Зілинський: Український шкільний правопис.

Працю шкіл українознавства контролюють по своїх округах інспектори, затверджені Шкільною Радою. Щороку, разом з управами шкіл та спонзорами, відбувають вони педагогічні наради, на яких намічують також і шляхи дальшого розвитку праці шкіл. Всі актуальні справи, пов'язані з нашим шкільництвом є зокрема головним предметом нарад з'їздів Шкільної Ради та загалу учительства: один з таких з'їздів відбудеться вже незабаром у Філядельфії.

Педагогічні курси

Велику увагу присвячує Шкільна Рада підготові нових учительських кадрів. Для цієї цілі відкрито „Педагогічні курси", які успішно ведуть свою працю у Дітройті, Філядельфії, Шикаґо та Ню Йорку. Доволі чисельна фреквенція на тих курсах дає запоруку швидкого поповнення шкіл новим учительським нарибком, недостачу якого відчувають неодні осередки.

Крім тих стаціонарних курсів працюють успішно і позаочні курси, що їх веде Централя Шкільної Ради у співпраці з Університетом Українознавства НТШ. Студентами цього позаочного курсу є слухачі порозкидані по різних країнах. Тим способом хоч частинно розв'язано пекучу проблему підготови учительських сил для менших і подальше від центру віддалених осередків.

Не без перебільшення ствердимо, що існування шкіл українознавства треба завдячувати в першій мірі жертвенній праці нашого українського учительства. Цій їхній жертвенній праці повинна допомогти і жертвенність нашої широкої громади. Тільки всестороння, жива, активна — а не пасивна — допомога широких кіл нашої громади може бути запорукою дальшого розвитку наших шкіл українознавства.

ВІД ПУРИТАНІЗМУ ДО ДЕМОКРАТИЗМУ

Не треба, мабуть, підкреслювати, що щоденна публічна школа (не згадуючи про високі школи) є однією з тих інституцій, на якій спирається формування особовости пересічного громадянина, його думок, акцій чи реакцій. Особлива структура шкільної організації сприяє різнородності способів та напрямів цього формування, та впливання на молодь. Ця „різнородність" і неодностайність виховних метод чи засобів — прикметна американській педагогіці від самих її початків.

Колоніяльний період

Перші переселенці британських колоній у Північній Америці привезли з собою той виховний вантаж, ідеї та цілі, що ними жили та виховувалися у „старому" краю. У своїй основі були це релігійні групи, які на новій землі свого поселення продовжували свої старі виховні традиції. Тому то й виховання у тому початковому періоді було справою релігійних груп, з яких в Новій Англії поселилися кальвіністи (пуритани), в середніх колоніях квакри чи анабаптисти, а в південних колоніях вірні англіканської церкви. Кожна з тих груп основувала свої школи і кожна з них на свій спосіб підходила до виховних справ. Якась публічна шкільна система не існувала. Навіть там, де згодом школи удержувало місто, не було примусу посилати дітей до школи.

1635 р. у Бостоні основується перша латинська школа, а за його прикладом пішли й інші колонії. Але з половині XVIII ст. цей тип середньої школи (в загальному базований на европейських зразках) не йшов уже в парі з бурхливим розвитком економічного життя країни; щораз то більше виринає потреба пристосувати середню школу до вимог часу. Проти тодішнього традиційного клясичного виховання виступив Б. Франклін (1706-1790), і запропонував створити нову інституцію, Академію, яка приготовляла б молодь до тих вимог, що їх ставить нове життя й добро країни. Навчання в Академії — писав він — повинно включати перш за все практичні предмети; місце клясичних мов повинна зайняти англійська мова та література; молодь має вивчати точні й природознавчі науки; а також і предмети пов'язані з торгівлею, с.-господарством, механікою, ремеслом і ін.

Основана ним 1751 р. Академія (пізніше Пенсилвенійський Університет) на довгий час була опісля типовим зразком середньої школи в ЗДА (від 1830 р.), аж поки у 1870 р. не замінили її публічні середні школи (типу „гай скул").

Релігійні групи причинилися до основування вищих шкіл типу коледжів; Заходами пуританів у 1636 р. основано Гарвардський коледж, у м. Кембридж; визнавці англіканської церкви вели Королівський коледж („Кінґ коледж"), створений 1754 р. на основі чартеру короля Англії Юрія II; він став опісля ядром Колюмбійського університету. У загальному — в колоніяльному періоді відкрито 9 коледжів. Їх завданням було в першій мірі виховувати теологів для потреб релігійних груп. У зв'язку із тим переважали теологічні науки, з додатком реторики, етики, логіки, геометрії, астрономії та історії. Щойно згодом, у XVIII ст. починають переважати в них реальні науки.

Державний період

Американська конституція з 1797 р. поминула повною мовчанкою виховні справи (у X додаткові гарантується стейтам контролю виховних справ). Але перед державними мужами молодої держави справа відповідного виховання молодого покоління і загальної освіти виросла до поважної проблеми першорядного значення; пекучою стала проблема організації широкої сітки шкіл та відповідної програми навчання.

Виразником цієї проблеми і її пропагатором є м. ін. Тома Джефферсон (1743-1826); як член палати стейту Вірджінія вимагає затвердження закону про стейтову виховну систему і створення відповідних елементарних, безплатних і обов'язкових шкіл у кожній місцевості, а в більших містах середніх шкіл згл. стейтового університету. Обстоював погляд відсепарування шкіл від церкви і держави, та вимагав, щоб у навчанні присвятити більше уваги природознавчим та математичним наукам. І хоч Палата двічі відкинула його пропозицію (119 і 1817 рр.), то проте його погляди з ходом часу стають вимогою хвилини. Реформаторський рух років 1825-1850, змагає вже до введення загального нагляду й керівництва шкільництвом, як також вимагає безплатного навчання, спертого на загальному оподаткуванні.

Процес секуляризації американського шкільництва був пов'язаний з намаганням творити загальну освітню систему, непов'язану з релігійними групами. Шкільні реформи переводилися самостійно в межах поодиноких стейтів та міст; поставали різні шкільні управи, що диспонували публічними шкільними фондами і які мали нагляд над школами, що їх засновували або субвенціонували саме з тих фондів. (Такий міський уряд виховання постав 1842 р. у Ню Йорку. Секуляризаційний рух і намагання творити систему безплатних публічних шкіл можна прослідити у відповідних законодатних змінах введених ок. 1850 р. в різних стейтах).

Прецеденс з Дортмутським коледжом 1819 р., який добився визнання, що стейтова леґіслятура не може змінити чартеру — довів до основування багатьох приватних і публічних коледжів. Кожний міг основувати коледж і видавати диплом, міг заводити таку виховну систему, яка йому найбільш до смаку.

Великий вплив на американське шкільництво того часу мав Горацій Манн (1796-1859), сенатор стейту Массачусетс, перший секретар стейтового „Борд оф Едюкейшен" (1837-1848 р.). На цьому пості добився він багато успіхів в напрямі поширення сітки елементарних, а головно середніх (оснував 50 нових „гай-скул" шкіл, поставив їх на високому рівні, підніс вимоги до учителів та їх вмілості, створив міцну організацію шкільництва і т. ін.

Ідеї й праця Г. Манна найшли широкий відгомін в інших стейтах та гарячих послідовників в особах Генрі Барнарда (1796-1859), Вілліяма Гарісса й ін. Друга половина XIX ст. характеризується великим збільшенням числа шкіл та учнів. У 1852 р. у стейті Массачусетс вводять закон про загальне обов'язкове навчання, а до 1870 р. подібні закони обов'язують і в інших стейтах (хоч ще не в усіх).

Вуйний розвиток економіки вимагав відповідних кваліфікованих спеціялістів. У зв'язку з тим, постають різні типи професійних навчальних інституцій, в тому числі і вищих, які працюють за різними виховними системами. В другій половині XIX ст. на базі багатьох коледжів створюються університети, які стали основним типом високої школи.

У цьому періоді розвитку загального і всеобов'язуючого шкільництва, з прерізним вахлярем шкільних систем а заразом і нерівномірного розвитку шкільної справи — в американській педагогічній думці не було ще якихсь оригінальних течій; американські педагоги були послідовниками европейських шкіл. В ранішому періоді находимо впливи Й. Песталоцці, а в другій половині XIX ст. сильно поширилося гербартіянство.

Коли ж по громадянській війні доходить до розросту великих і малих промислових заведень, банкових фірм, швидкої індустріялізації з одного боку, а швидке збагачення одиниць та швидкий приріст населення (від кількох мільйонів у початках сторіччя до сотки мільйонів при кінці ст.) з другого — справа загального виховання стає важливою проблемою. Кінець сторіччя був вже в ЗДА ерою велетенських концернів та трестів: у 1870 р. Дж. Д. Рокефеллер створив „Стандарт Ойл Компані", у 1872 р. Вандербілт та Морган започаткували змонополізування залізничого промислу, у 1882 р. постав перший трест. Завдяки надзвичайно великим природним багатствам і різним винаходам („ера Едісона"), ЗДА скоро розбудовують промисловість і потреба в робочій, кваліфікованій силі стає пекучою проблемою. В багатьох ділянках машини заняли місце робочих рук. Американський „селф-мейд мен" не вдовольнявся вже панівним раніш европейським підходом до життя та европейськими методами виховання. Щораз частіше піднosяться голоси протесту проти існуючої дотогочасної виховної системи; вимагається „нового виховання", пристосованого до пекучих вимог і потреб життя.

Джон Дьюї (1859 - 1952)

Головним представником цього напрямку, т. зв. „проґресивізму" в американській педагогіці, є Джон Дьюї, професор університетів в Мичиген, Міннесота, Шикаго, Ню Йорк, основник й управитель експериментальної школи в Шикаго (1895), визначний філософ - прагматист і педагог, ідеї якого глибоко просякнули в педагогічну теорію та практику ЗДА.

Дж. Дьюї один з перших критикував основи давнього „традиційного" виховання та навчання у школі, звернув увагу на життя дитини і прояви її психіки, видвигнув вимогу сперти виховну працю на природних основах переживань і активних заінтересуваннях дитячого віку; в парі з тим вимагав, щоб школа була живою інституцією, була джерелом радости та безпосередніх життєвих досвідів.

Його кільканадцять сторінковий нарис „Моє педагогічне кредо", (1897 р.), написане в декляративній формі, є головним виявом основ „нового виховання"; філософічне обґрунтування своїх педагогічних поглядів виложив в праці „Демократія та виховання" (1916), яка й є своєрідною біблією для едукаторів.

Правда, не всі американські педагоги вповні обстоюють погляди Дьюї; багато педагогів гостро критикують його думки й виступають проти них. Проте, в загальному його погляди сильно закорінилися у сучасних напрямних американської педагогіки (едукації).

Для Дьюї, як філософа (репрезентує поміркований й прагматизм - інструменталізм), правдиві уявлення є ті, які сформулювалися на суспільному підложжі; те що в даному часі вважається розумним, логічним, правдивим, добрим — це все є витвором збірного мислення; воно постійно розвивається і провірюється; тому правда й добро — все пливкі. Метафізика — є недоцільна, бо хоче досягнути те, що не міститься у досвіді. Його відношення до релігії наскрізь неґативне; Дью — атеїст — вважає, що релігія це надто особиста справа, щоб могла увійти у склад людської правди.

Така філософія просякнула і в його педагогічну систему. Не входячи в її подробиці — хочемо звернути увагу на його погляди про демократичне та національне виховання.

Проповідуючи демократичне виховання, протиставить його европейському, де „... головно в континентальних державах, нова ідея важливости виховання для добра людства та поступу є підкорена національним інтересам", і де „... суспільну мету виховання утотожнено з національною метою, що в висліді дуже притемнило значення суспільної мети".

Дьюї радикально виступає проти національного виховання, бо „... кожний народ вважає себе найвищим суддею своїх власних інтересів і вважає, що кожний народ має виключно свої власні, йому питомі справи. Заперечувати цьому — значить квестіонувати саму ідею національної суверенности". Дьюї сумнівається, чи при „національному вихованні" можна погодити патріотизм, національну льояльність, з намаганнями досягнути єдність всіх націй, у праці для спільної мети. Досягнути цього може лише демократичне суспільство. „Треба впоїти як робочу диспозицію розуму — твердить Дьюї — що суверенність народу має другорядний і тимчасовий характер у порівнянні з повнішим, свобіднішим більш успішним союзом — об'єднанням всіх людей з собою". Тому „... шкільна система мусить мати запевнену таку розтяжність та ефективність, які — фактично, а не номінально — знівелювали б наслідки нерівности. Щоб добитися цієї мети, треба... такої модифікації традиційних ідеалів культури, традиційних предметів навчання і традиційних метод навчання та дисципліни, щоб на всю молодь діяли однакові виховні впливи, поки не стане вона паном своєї власної суспільної кар'єри". Знов же „... змішання у школі молоді різних рас, релігій та неподібних до себе звичаїв, створює для всіх нове й ширше середовище. Спільний предмет навчання призвичаює всіх до єдности поглядів з ширшими горизонтами, ніж це можливе для членів будьякої ізольованої групи. Асиміляційна сила публічної американської школи є найкращим свідоцтвом спільного і зрівноваженого притягання". Праці школи і вихованню повинен присвічувати ідеал демократизму. (Всі цитати з книжки Дьюї „Демократія й виховання").

Хоч Дьюї може й вірив у проповідувану ним вищість „свобіднішого й більш успішнішого союзу всіх людей з собою" над „другорядністю та тимчасовістю суверенности народу", проте події останніх років виявляють, що принижуваний ним „національний патріотизм" бере верх над утопійністю „об'єднання людей з собою". Патріотичне, національне виховання не тотожне з шовіністичним вихованням, і в патріотичному вихованні все є місце як на рівнорядний „союз людей з собою", так і для праці для спільної мети.

Е. Жарський

ЗА НАСТУПНІ ПОКОЛІННЯ

Немає й не може бути нічого дорожчого для батьків, як їх власні діти. Хто з батьків не хотів би бачити своїх дітей щасливими й задоволеними з життя? Хто з батьків не хотів би, щоб їх діти були зв'язані з ними не лише кров'ю, але й духово, щоб вони пам'ятали — яких вони батьків, щоб почувалися як їх батьки вільними синами й дочками великого українського народу.

Немає сумніву, що всі ми бажаємо собі таких дітей, бо ж діти є нашою найбільшою радістю і найбільшим національним скарбом. Але, щоб вони такими були, то передовсім ми, батьки, повинні бути послідовними вірними синами й дочками нашої Батьківщини і як такі своїм прикладом, чи поведінкою виховували своїх дітей, кували їх характери. Відомо ж, що діти вчаться більше на тому, що бачать, як на тому, що ми їм говоримо. Відомо також, що лише сильний характер забезпечує людині, а дальше й народові повний успіх.

Треба однак знати, що процес виховання не є легкою справою. До цього треба мати відповідну підготовку, певне знання. Не раз лише одна помилка в поведінці батьків з дитиною може зробити її нещасливою на ціле життя. А цього напевно ніхто з батьків ані собі, ані дитині не бажає. Тому ми повинні прийти з поміччю батькам у вихованні дітей, майбутности нашого народу, у вихованні загальному та національному.

Потішаючим явищем є те, що ми зрозуміли вже вагу дитячих садків у вихованні нашої молоді, чого доказом є відбуті наради представників Союзу Українок Америки і Шкільної Ради УККА, та сесія для справ українського дошкілля в Торонті.

Всі ми твердимо і згідні з цим, що родинний дім є найважнішим, основним середовищем виховання, і що без активної співпраці батьків не може бути мови про успішну виховну працю в дитячих садках чи школах українознавства.

Я хочу, однак, порушити тут справу виховання малят від 1-3-ох років, як окрему проблему, якою ми повинні зайнятися так, як займаємося зараз дошкіллям, школами українознавства, організаціями молоді іт.п.

Про вагу виховання малят навіть вже у першому році їх життя, пише швайцарський психолог Ерік Нойман (ученик К. Г. Юнга) в своїй книжці „Дас Кінд". Він твердить, що душа новонародженої дитини в першому році життя так тісно пов'язана з матір'ю, що все, що душа дитини сприйме, стає її судьбою на ціле життя; залежно від того, як з дитиною обходяться, як і хто її кормить, ба, щобільше, в який спосіб мати сама відноситься до життя, до оточення, до чоловіка, до дітей — позитивно, чи негативно, повна любови, чи без неї так і розвинеться душа дитини. На цьому першому враженні, пише він дальше, якого майже неможливо затерти в пізнішому віці, будується довір'я маляти до самого існування як такого, до оточення і передовсім до себе самого. Коли мати огорне дитя повною любов'ю і опікою, то дитина виросте щасливою, життєрадісною з повним довір'ям до себе самого й до інших. І навпаки, нелюблена, або замало люблена, нервово вичерпаною працею матір'ю, дитина понесе зі собою і як доросла людина комплекс меншевартости, який зробить її нещасливою на ціле життя.

Також і Перл С. Бак в своїй книжці „Ди Джой оф Чілдрен" м. і. твердить, як і Нойман, що немовлятко вчиться в першому році життя більше, як воно вчиться колинебудь в пізніших роках. Материнна любов, пише вона дальше, це охоронна рука перед всім злом. Але й любов батька є рівно ж потрібна для розвою і росту дитини. Найкращим доказом любови батька до дитини, пише вона, може бути лише чесність супроти дитини, коли він її ніколи не одурить. Батько мусить пам'ятати, що треба завсіди додержувати даного дитині слова — обіцянки, а коли б це не сталося, то батько повинен дитині вияснити, чому зломив слово, бо лише в той спосіб можна збудувати повне довір'я дитини до батька. Це є підставою почуття певности дитини, а це знов є запорукою її успішного розвою.

Вище наведені твердження фахівців в ділянці виховання вказують нам, що ми повинні звертати увагу на виховання дітей вже від першого року життя, приходячи з поміччю в цьому вихованні батькам, які не завсіди, без огляду на освіту, мають до цього відповідну підготовку а то й зрозуміння.

З цього ми повинні витягнути для себе ще один висновок, а саме, що матері, які мають дітей, не повинні зарібково працювати принайменше в перших трьох роках життя дитини, а займатися лише її вихованням.

Джеймс Л. Гаймес в своїй книжці „Ди Чайлд андер сикс" пише м. ін. „Любов це чародійна сила. Сповнення найбільших забаганок дитини не заступить ніколи любови, якої дитина потребує передовсім. Вона мусить мати почуття певности, вичуття, що нею хтось піклується, хто її любить. Нелюблені діти стають звичайно мовчазні, страшенно мовчазні. Вони не роблять жадного галасу, крику. Ви не побачите у них ні усміху ні плачу. Звичайно такі діти не ростуть, не розвиваються і фізично й умово. Тому, пише він дальше, що коли мати малої дитини не хоче та не потребує працювати, вона не повинна працювати. Вона повинна бути при дитині, бо там її місце. Коли мати малої дитини, пише він дальше, бере працю лише тому, що вона думає, що вона повинна працювати, то це є ганьба для матері і для дитини. Материнство — це дорога до виховання здорової й сильної особовости в дитині. Діти нижче шістьох літ потребують матерів, а тимчасом около три мільйони матерів дітей у віці до шістьох літ працюють.

Річ зрозуміла, що й тут треба центрального плянування й керівництва, щоб і ця справа — виховання малят від 1-3-ох років могла увінчатися успіхом. Такємо зрозумілою річчю є й те, що цією справою може зайнятися лише наше патріотичне жіноцтво з її центральною установою СФУЖО, з її Виховною Референтурою. Думаю, що саме ця референтура повинна б взяти до спеціяльної уваги виховання цих малят та організувати Виховні Семінарі по всіх центрах української спільноти.

Одного разу, як передають, зголосився до Сократа один батько за порадою — що робити зі сином, який виявляє злий характер. Кілько йому літ — спитав його великий педагог. Чотири — відповів батько. Запізно — сказав йому на це великий мудрець. Це ділось в четвертому столітті ще перед Христом. Сьогодні це саме стверджують науковці — психологи та фахівці в ділянці виховання.

Щоб не було запізно присвятім більше уваги вихованні малят та дошкільному вихованні наших дітей, бо це основа виховання взагалі, а національного й релігійного зокрема.

Іван Коцур

Ню Гейвен, Конн.

РОКОВИНИ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Врочистою Академією в суботу 30 жовтня і поминальними Богослуженнями в неділю 31 жовтня відзначило українське громадянство Ню Гейвену й околиці ці дві величні річниці: 47-му річницю проголошення Незалежности Західньо-Української Народної Республіки та 26-ої річниці проголошення Незалежности Карпатської України.

Ініціятором і організатором святкувань був місцевий Відділ УККА. Перед академією відбувся Апель, в якому взяли участь ОбВУА і організації української молоді СУМ і Пласт, які зложили звіт на руки прем'єра уряду Карпатської України — Юліяна Ревая.

Академію започатковано виконанням українського й американського гимнів. Її відкрив голова відділу УККА в Ню Гейвені, д-р Михайло Снігурович, який виголосив вступне слово, вказуючи на ідеологічний зв'язок поміж цими визначними подіями та підчеркуючи прагнення українського народу на всіх його етнографічних землях жити вільним життям в Незалежній Соборній Українській Державі.

Святочну доповідь виголосив прем'єр Юліян Ревай, який порівнав ситуацію в Галичині із становищем на Закарпаттю під час визвольних змагань 1918 і наступних років. Вказав на боротьбу за національне обличчя Закарпаття в складі Чехо-Словацької держави, та довше зупинився на незабутніх подіях 1938-1939 років. Закликом до єдности для осягнення спільної всім нам мети Незалежної Соборної України закінчив п. прем'єр з чуттям виголошену доповідь.

В концертовій частині виступали: Христя Лукомська, студентка Албертус Магнус коледжу, яка відіграла на фортепіяні американський гимн. Світляна Тонкошкур (меццо-сопран Сити Опера Ню Йорк) відспівала: „Розвійтеся з вітром" — Стеценка, „Якби мені мамо намисто" — Лисенка, „Тече вода в синє море" — Фоменка, Арію Стехи з опери „Назар Стодоля" — Данкевича, Арію Сібель з опери „Фавст" — Ґуно і Арію Розіни з опери „Севільський цирульник" — Россіні. Пані Світляна Тонкошкур вперше виступала перед нюгейвенською публікою і вдало пройшла цей деб'ют. Прегарна інтерпретація і чудовий голос завоювали для неї серця присутніх.

Пані Василина Шраменко до глибини душі зворушила слухачів деклямацією „Баляди про стрілецьку шапку" Анатоля Курдидика.

Молодий скрипаль Юрій Вожаківський відіграв „Сюїту А-Моль" (2-гу частину — Зіндінга) і „Еспанську симфонію" (перша частина) — Ляльо. Оба твори виконані бездоганно, зокрема бравурно відіграна Еспанська симфонія, викликала бурю оплесків.

Співачці і скрипалеві акомпаніював на фортепіяні відомий піяніст Юрій Цибрівський, директор Українського Музичного Інституту в Ню Гейвені і Гартфорді. Сцену оформив Володимир Фіцалович, який з пані Інкою Лодинською намалював спеціяльно на цю академію герби Галицької і Срібної Землі.

В неділю по Службах Божих відслужено Панахиди за поляглих героїв в українській католицькій і українській православній церквах.

М. Язловецький.

Урочисте відзначення 25-річчя о. Ігумена д-ра Юліяна Катрія

о. д-р Юліян Катрій, ЧСВВ

Ню Йорк. — Двадцятип'ятиріччя заслуженого українського католицького священика, ігумена монастиря при церкві св. Юра в Ню Йорку — Впр. о. д-ра Юліяна Катрія відзначено тут урочистим бенкетом на його пошану, що відбулося в неділю 28 листопада ц.р. і що в ньому взяло участь яких 450 осіб. Влаштував це прийняття окремий комітет під проводом д-ра Романа Гуглевича.

В неділю 28 листопада ранком ювілат о. ігумен Юліян Катрій відслужив, в асисті кількох священиків, торжественну Св. Літургію, а в год. 6-ій вечора, в авдиторії школи св. Юра, відбувся величний бенкет. Всесв. о. генеральний вікарій Стемфордської Єпархії, о. Еміліян Монастирський, репрезентуючи перебуваючого в Римі на Вселенському Соборі Кир Йосифа Шмондюка, проказав молитву перед бенкетом, а під час бенкету виголосив слово-привітання для о. Ювілята від Стемфордської Єпархії. У врочистості взяло участь також багато священиків, а між ними: о. шамб. І. Стах, о. протоігумен М. Когут, ЧСВВ, о. декан А. Борса, о. декан В. Андрушків, о. І. Готра (кол. префект Ювілята), о. О. Засійбіда, ЧСВВ, о. Х. Войтина, о. Г. Хміляр, о. Дм. Мигоцький, о. М. Кулинич, о. Я. Кекіш, о. М. Марків, о. П. Кузьм'як, о. Г. Бенедик, о. А. Пекар, ЧСВВ, о. Л. Мудрий, о. Б. Панчук, ЧСВВ, о. В. Ковалик, ЧСВВ, о. К. Височанський, а також багато монахів і монахинь Чина Св. Василія Великого з Ню Йорку і з Глен Ков.

Після вступного слова д-ра Романа Гуглевича і відспівання многоліття о. д-р Мелетій Соловій, ЧСВВ, сказав слово про покликання до священичого стану. Після цього відчитав телеграму - привітання з Риму від Його Святости Папи Павла VI, що приявні вшанували повстанням з місць. Опісля о. Мелетій прочитав багато привітів, які наспіли на адресу о. Ювілята від визначних духовних і світських осіб.

Із світських, були представники УККА (адв. С. Ярема і мгр І. Базарко), НТШ, ОДВУ, Гетьманської Організації, К-ту Об'єднаних Українсько-Амер. Організацій Метрополітального Ню Йорку, Т-ва Українських Лікарів, т-ва Українських Інженерів, Т-ва Правників, чої Харитативної Допомоги СУКіП-у, Української Жіночої Організації ім. О. Басараб, Окружної Ради СУА і Відділів 1 і 64; УНС, УРС, Акад. Т-во „Обнова", Організацій Визвольного Фронту, ПАБНА, Централі СУК „Провидіння" та її Відділів. Далі були представники таких організацій: Т-ва Лемківщина, Хору „Думка", Церковного Хору, Релігійних Організацій при парохії св. Юра, Українських Катол. Ветеранів, Шкільної Ради УККА, ОУА „Самопомочі" і Кредитової Кооперативи „Броди", ОбВУА, Пласту, Фундації Придбання Пластового Дому та багато інших.

Бенкетом проводив д-р Р. Гуглевич і під час нього виступав Хор при св. Юрі та шкільні діти. Кульмінаційною точкою програми було вручення о. Ювілятові золотої чаші, що її уфундували організатори свята та поодинокі громадяни.

До успіху бенкету причинилися в значній мірі (прикраса залі, харчі тощо) пп. Т. Шевчук, Г. Яремчук, В. Яськів, Пані з прицерковних організацій та Батьківського Комітету (під проводом пань Д. Комаринської, А. Гасвої, С. Ганущак, П. Тобер) і діти школи св. Юра.

(ОМС)

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

Список ч. 4.

О. Диба, Ню Йорк	$25.00	Т. Мучичка, Байон	2.00
І. А. Настюк, Юніон	20.00	А. Нагорний, Клівленд	2.00
Р. Колосівський, Лейк Гров	10.00	Т. Назарук, Лічбурґ	2.00
К. Котович, Торонто	10.00	А. Орел, Перт Амбой	2.00
Др. М. Кузьмович, Бабилон	10.00	І. Подоля, Парк Рідж	2.00
Р. Шмулка, Міннеаполіс	10.00	Ст. Сендета, Філлейвел	2.00
І. Жеруха, Бруклин	8.00	В. Сердюк, Менчестер	2.00
С. Квасннок, Гемден Конн.	6.00	Ст. Сідлярчук, Бостон	2.00
Ц. Найкалик, Велленд	6.00	А. Скаб, Віндсор	2.00
Др. П. Д. Стахів, Окспард	6.00	О. Смаль, Шикаґо	2.00
П. Дичко, Флашінґ	5.00	Д-р Євген Стецьків, Тонаванда	2.00
П. Крат, Елизабет	5.00	Я. Худоба, Ню Йорк	2.00
Др. О. Оришкевич, Бруклин	5.00	М. Шиян, Клівленд	2.00
Тов. св. Миколая, Ембрідж	5.00	Д-р І. Ясінчук, Фенікс	2.00
М. Чепурківська, Бруклин	5.00	С. Баб'як, Роввіл	1.00
І. Шафранський, Ню Йорк	5.00	П. Бодвар, Філя	1.00
В. Балевич, Ірвінґтон	4.00	Д-р В. Боднар, Парма	1.00
Р. Будзяк, Дітройт	3.10	А. Вовк, Гастінґс	1.00
О. Масле, Клівленд	3.00	Т. Глуховецький, Парма	1.00
Я. Михайлович, Мішіґен	3.00	Л. Головатий, Торонто	1.00
Н. Парк, Ст. Луіз	3.00	Б. Данківський, Морґанвіл	1.00
І. Решетелович, Дітройт	3.00	М. Дребич, Бронкс	1.00
І. Цегелик, Філадельфія	3.00	Т. Ковалюк, Лічбурґ	1.00
В. Бідула, Кемден	2.00	О. Колтунюк, Денвер	1.00
Інж. Я. Білинський, Голливуд	2.00	І. Коршляк, Питтсбурґ	1.00
Я. Букачевський, Едісон	2.00	Т. Ц. Кульчицький, Овкленд	1.00
М. Бучак, Шенектеди	2.00	Д. Курилець, Гартфорд	1.00
В. Галайко, Вогервліт	2.00	В. Кухта, Парма	1.00
Л. Гайдукевич, Ландедавн	2.00	Св. Лапчак, Ню Йорк	1.00
П. Галичин, Дітройт	2.00	Д. Липовий, Байон	1.00
Ю. Грицай, Амстердам	2.00	П. Лиско, Рочестер	1.00
І. Гречин, Юньйондайл	2.00	М. Марунчак, Монтреаль	1.00
М. Дозорський, Ірі	2.00	А. Михайлова, Меточен	1.00
П. Сідлінський, Овкгурст	2.00	І. Мулярчик, Дітройт	1.00
Ів. Карашівський, Гартфорд	2.00	М. Неілко, Ню Братовн	1.00
Нестор Колбур, Парма	2.00	М. Новосад, Вудгейвен	1.00
Мгр Ст. Кравс, Сиракюз	2.00	Ю. Осадца, Вайт Плейнс	1.00
А. Крупський Дітройт	2.00	М. Париченко, Оссінінґ	1.00
Л. Кучерська, Бруклин	2.00	В. Петрух, Дашмент	1.00
М. Лукасевич, Вудленд	2.00	В. Пилипенко, Дюарт	1.00
А. Луцька, Іст Аврора	2.00	О. Ревеґа, Ню Йорк	1.00
М. Марущак, Рочестер	2.00	М. Савчин, Шикаґо	1.00
А. Морозовський, Роввіл	2.00	А. Тельманік, Васртон	1.00
К. Миронюк, Бруклин	2.00	Тритяк, Філядельфія	1.00
		Н. Турко, Філядельфія	1.00
		М. Турчин, Вілкс Беррі	1.00

Дітройт, Мич.

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

31 жовтня о 4-ій годині по-полудні в залі Українського Народнього Дому при вулиці Мартин — піднеслася куртина. На сцені новість — Чоловічий Хор „Бурлаки" Братства кол. Вояків І-ої Української Дивізії УНА з Боффала в складі сорока хористів.

Свято відкрив ред. М. Бажанський. На сцену вийшов диригент хору — Юрій Лаврівський, публіка повітала його оплесками. Вадьоро дунали три стрілецькі пісні. Святкову доповідь виголосив д-р А. Заплітний. Хор проспівав ще 6 пісень, збираючи щирі оплески за гарне виконання.

„Живи Україно" — О. Олеся деклямувала Марія Миколенко.

Після проспівання пісень: „Засяло сонце" І. Недільського, „Чорна рілля" Ст. Людкевича і „Вилітали орли" К. Стеценка слідував монтаж „Борцям" у виконанні артистки Ірини Лаврівської в супроводі хору. Зірвалася буря оплесків, бо монтаж був виконаний по мистецьки, присутнім тиснулися сльози до очей. З вдячности вручено Хорові кіш квітів, а Ірині Лаврівській китицю рож. Програму закінчено відспіванням національного гимну.

На адресу Хору „Бурлаки" треба сказати, що він здисциплінований і добре зіспіваний, його диригент працьовитий і енергійний. Управа Хору ідейна, бо виступила безкоштовно. Їхати до Дітройту і вертатися до Боффала автобусом — це дійсна посвята. Завдяки „Бурлакам" Листопадове Свято було оригінальне, відмінне від попередніх, і дало публіці духову насолоду. Влаштовано Хорові прийняття. Роковини підготовив Метрополітальний Відділ УККА при співпраці місцевих комбатантських Відділів.

Франц Липецький

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Пассейк, Н. Дж.

ПЕРЕД ЗБОРАМИ 42-го ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

Щороку Загальні Збори 42-го Відділу УНСоюзу ім. Т. Шевченка припадають в ту неділю, коли пассейська громада святкує св. о. Миколая, в якому діти дістають дарунки. Тоді і діти і батьки йдуть на імпрезу. Щоб уможливити батькам 42-го Відділу УНСоюзу бачити радість своїх дітей, загальні збори відбуваються у відповідну неділю місяця. Цього року вони відбудуться 12-го грудня.

На цих Загальних Зборах будуть рішатися важні справи, які відносяться до всіх членів нашого Відділу. Має бути зміна у виплачуванні допомоги хворим. На Відділ УНСоюзу члени і не члени дивляться як на якогось багача, від якого можна тільки вимагати і нічого йому не давати.

Наш 42-ий Відділ з молодечим департаментом нараховує понад 500 членів, але влаштувати якусь імпрезу для своїх членів важко, бо члени не цікавляться працею в своїй організації. Майже кожна імпреза, яку наш Відділ в останніх роках влаштовував, була дефіцитна. Ми в тім самім часі виплатили на народні цілі три рази більше грошей, як давніше. Згадаю тільки деякі: пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні 125 дол., Будівельний фонд церкви св. о. Миколая в Пасейку — 200 долярів, Катедра Українознавства — 100 долярів.

В тім самім часі 70-літній Ювілей „Свободи" і 50-літній Відділу треба було відкликати через незацікавлення членів згаданими імпрезами. Щоби досягнути великого, Волі для українського народу, ми мусимо хотіти робити малі речі.

Василь Марущак

● В Єгипті вперше від таємного перевороту в 1952 р., що скасував монархію і завів республіканський та фактично диктаторський режим Нассера, проголошено критичні супроти режиму записи групи студентів і відповіді Нассера. В одному з тих записів закидається Нассерові надмірні персональні амбіції.

ЛЛЯНА ОЛІЯ НЕ РЯТУЄ ВІД СЕРЦЕВОЇ АТАКИ ВНАСЛІДОК СЦІПУ КРОВИ, — твердить шведський професор д-р Павл А. Оврен. В березні цього року цей сам лікар в доповіді в Шикаґо твердив, що споживання щоденно однієї столової ложки лляної олії не допустить до того, щоб людина дістала атаку серця, бо лляна олія має такі прикмети, які не допускають до сціпу крови. Він досліджував 200 осіб, які хворіли на серцеву атаку, і 13,000 здорових чоловіків у віці від 50 до 59 роки, і ствердив, що його попереднє твердження про лікувальну силу лляної олії не здійснюється. Тепер він пише до „Аналів внутрішньої медицини" таке: „Не можемо рекомендувати лляну олію як засіб проти коронарної тромбози".

СПОРТ

Редагує: В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ В АТЛАНТИК СИТІ

ЗУСТРІЧ УСК — ТРИЗУБ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

В неділю, 12-го грудня, о год. 4-ій по полудні на грищі нормальної величини в просторій залі Конвеншен Гол при Бродвоку в Атлантик Ситі відбудуться товариські футбольні змагання між дружинами УСК-у з Ню Йорку та „Тризуба" з Філядельфії. Це буде перша футбольна зустріч на цій залі, яка всім відома з конвенцій та конкурсів краси й інших імпрез, за час останніх тридцяти років. Вибір найкращих дружин футболу випав на УСК, як теперішнього чемпіона ЗДА і „Тризуб", як бувшого трикратного першуна країни. Цим самим інавгурація футболу в Конвеншен Гол відбудеться з участю двох клюбів, які вже багато причинилися до пропаґанди українського імени в спорті та які зможуть цими змаганнями ще раз записатися в історії футболу в ЗД-Америки.

На початку цієї імпрези американський гимн відспіває Маріянна Сухенко — „Міс Союзівка" на 1966 рік.

Управи УСК-у і „Тризуба" організують для вигоди симпатиків футболу поїздки автобусами на ці змагання до Атлантик Ситі.

„Чорноморська Січ", Нюарк — Португальський СК, Нюарк, футбольні змагання із нового циклу гор за Чашу ЗДА, півфіналу стейту Ню Джерзі, відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 2-ій по полудні на грищі Айронбавнд при Вілсон Евню в Нюарку.

∴

ЇДЕМО ДО АТЛАНТИК СИТІ

Перед нами чепурно видана програмка, яка починається ось так: „Шмідт Атлантик Ситі Сакер Бовль презентує два чільні професійні футбольні клюби, Ню Йорк Юкрейнієнс, теперішніх чемпіонів ЗДА, та Філядельфія Юкрейнієн Нешенелс, чемпіонів ЗДА 1960, 1961 і 1963." На четвертій сторінці цієї ж програми читаємо про ці наші клюби: „Ню Йорк Юкрейнієнс та Філядельфія Юкрейнієн Нешенелс вважають двома найсильнішими, найбільше барвистими та зложеними із найбільш талановитих змагунів футбольними одинадцятками цієї країни" . . Там же далі написано, що „в міжнародних змаганнях з кращими дружинами Англії, Шотляндії, Австрії та Італії обидві ці українські дружини відзначилися гідного признання грою і здобули кращі позиції для дальшого поступу футболу в Америці".

Тижневик „Сакер Дайджест", який поширений теж серед молоді середніх і високих шкіл Пенсилвенії та сусідніх стейтів, згадує про ці змагання УСК-у і „Тризуба", як про історичну подію в американському спорті, бо це вперше гратимуть футбольні змагання дружини у повних складах (11 змагунів) на грищі Конвенційної Залі. Згадують про ці змагання також два найбільші філядельфійські щоденники, „Філядельфія Інквайрер та „Івнінг Бюлетен", які мають разом понад два мільйони тиражу.

Змагання УСК-у з „Тризубом" є небувалою нагодою закріпити в американському спортовому світі славне вже ім'я українських футбольних дружин. Розголос про них в американській пресі, яка звітуватиме теж про змагання в найбільшій у світі залі, та приявність на цій інавгурації футболу в залі верхівки футбольного Союзу ЗДА повинні допомогти цій зустрічі стати нашим небувалим спортовим і пропаґандивним успіхом. Але заля на 10 000 місць не повинна світити пусткою, коли ми хочемо також причинитися до цього сподіваного успіху. Тому на ці змагання повинні вибратися не лише завзяті симпатики спорту, але і ширші кола нашого громадянства, яким на серці справа виходу нашого спорту у „широкий світ".

Я. Татомир

∴

УСК — „ТАЙҐЕРС" 4 : 0

Бостон, 28-го листопада. — Перед цими товариськими змаганнями привітали наших футболістів на грищі юні сумівці осередку в Бостоні китицею квітів. Її прийняв капітан дружини мистців Америки, Євген Кравець. „Тайґерс" виступили до цих змагань з восьми з восьми канадійськими зірками і тому спочатку повели усківці обережну гру, стараючись пізнати противника. Опісля перейшов напад УСК-у до наступів, які принесли успіх, коли Сметтгирст післав м'яч у сітку з акції Дімейн — Пирдон. Другу півгру вів УСК проти вітру, застосовуючи короткі подачі. Жертвенна гра цілої дружини УСК-у принесла в короткому часі дальші успіхи у формі двох воріт із стрілів Дімейна, та вкінці четвертих воріт, яких автором був Пирдон. Хоч подорож до Бостону втомила змагунів УСК-у, їх воля перемоги, жертвенність і амбіція принесли дружині гарні і заслужені успіхи.

Провідник „Тайґерс-ів" ґратулював після змагань Я. Куровицькому і Я. Томоруґові з Управи УСК-у, називаючи відбуті саме змагання найкращими в цьому сезоні в Бостоні, та побажав переможцям задержати чашу і чемпіонат на 1966 рік.

УСК резерва — Печгоґ 2:3

В змаганнях із циклу гор за Аматорську Чашу ЗДА, які відбулися 28-го листопада в Печгоґ, потерпіла дружина резерви УСК-у незаслужену поразку. При стані 2:2 суддя подиктував сумнівного карного, з якого суперники УСК-у здобули переможні ворота і цим самим виелімінували резерву УСК-у від дальших гор за Чашу. Слід згадати, що до складу аматорів (рез.) УСК-у повернувся Зенон Шпон, який скріпить лінію нападу дружини.

∴

УСК — „ГУНҐАРІЯ" 2:1

Ню Йорк, 5-го грудня. — Це були перші змагання, в яких почав УСК обороняти своє звання чемпіона і Чашу ЗДА, здобутих вкінці минулого сезону. Футболісти УС-Клюбу мали вже в першій півгрі ряд нагод здобути ворота, маючи теренову і технічну перевагу над малярами. Перші ворота здобув Шеферс із заграння Сметгирст — Дімейн. Після них Сметтгирст змарнував перестрілом нагоду сам-на-сам. В другій півгрі вислід держався незміненим аж до 78-ої хвилини, коли Дімейн післав м'яч у сітку „Гунґарії" понад воротаря, який вибігав з воріт проти нього. Ще одні ворота, які здобув Дімейн коліном, не признав суддя, вирішуючи, що це був удар рукою. Впродовж цілих змагань суддя Пітерс зробив ще декілька грубших „промахів", якими скривдив дружину УСК-у. Але ні помилкові свистки судді, ані тверда, а часами й брутальна, гра мадярів не зломили сильної волі УСК-у виграти ці важні змагання. Навіть Бредлі, який два дні перед змаганнями пропустив працю через болі хребта, заграв ці змагання дуже жертвенно та продуктивно. В оборонних лініях визначився Дж. Янґ, а в нападі працьовитий Дімейн. Мадяри здобули ворота в останній хвилині зустрічі.

Автобус до Атлантик Ситі на змагання УСК — „Тризуб" виїде з-під домівки УС-Клюбу при 12 Ст. Марк Плейс в неділю, тобто 12-го грудня, о год. 11-ій рано. Місце в цьому, або і більше автобусах, можуть замовити симпатики футболу в домівці УСК-у вечорами (год. 7-10) особисто, або телефоном під числом AL-4-0031.

І. Дзядів

∴

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — МАДЯРСЬКИЙ СК 4 : 0

Ню Бронсвік, 5-го грудня. — Ідентичний вислід перемог з цим самим суперником, як і ряд дев'яти перемог цього сезону свідчать про стабільність дружини „Ч. Січі", яка йде від перемоги до перемоги не припадково. За виімком кількох змін у складі мадярів всі інші факти і образ гри цієї зустрічі були подібні до змагань минулої неділі. Тільки перших 15 хвилин мадяри були рівнорядним партнером „Ч. Січі". Дальших 30 хвилин, як і друга півгра пройшли під знаком рішучої переваги футболістів „Чор. Січі". Ведення для „Ч. Січі" здобув Чайка несподіваним стрілом з гострого кута на 38-ій хвилині. Найкращі ворота сезону здобув головою В. Німерчинський, використавши наріжний викоп Снилика на 54-ій хвилині. Шість хвилин потім В. Чижович викінчив притомно акцію Каздоба — Снилик воротами, які підвищили вислід на 3:0, а рівночасно принесли Чижовичеві ведення в листі стрільців АФЛіґи рахунком 12 здобутих воріт. Устійнив вислід змагань Рада з подачі Савицького.

Дві останні перемоги над Мадярським СК вислідами 4:0 значно скріпили позицію „Ч. Січі", як одного з лідерів табелі АФЛіґи. „Ч. Січ" одинока в цій Лізі не має досі ніодної втраченої точки і розпоряджає гарним дорібком 16:0 точок та відношенням воріт 23:6. Ланковим „Ч. Січі" був на початку сезону Л. Рудзінський, а після нього перебрав ці обов'язки О. Вислоцький.

„Чорноморська Січ", юнаки — „Скатс Амерікенс", юнаки 2:1

В програмі підготовки до нового сезону, який почнеться вже в наступну неділю, відбули юнаки товариські змагання на виїзді в Карні і здобули в них перемогу 2:1. Стрільцем обох воріт для „Ч. Січі" був Канайда. Склад дружини молодих футболістів „Ч. Січі": Вовк, Медюх, Чапля, Вільчинський, Гура, Ткач, Гозій, Качмар, Канайда, Лісевич. Тренером і опікуном юнаків є Богдан Чапля.

О. Твардовський

∴

„ЛЕВИ" — „ГАНЗА" 2:0

Шикаґо, 5-го грудня. — У півфіналі стейту гор за Чашу ЗДА перемогли „Леви" цьогорічного віце-чемпіона Америки. Дружина „Левів" була підсилена кількома дуже добрими професійними змагунами і була добре підготована до цієї важкої зустрічі. Ворота для „Левів" стрілили :Ліонартович на 32-ій хвилині, добиваючи сильний стріл Кампоса, якого випустив з рук воротар, та Кінльох на 54-ій хвилині з гарної подачі Кейса. Німці переважали „Левів" на початку змагань і теж сильно атакували ворота „Левів" у другій півгрі. Воротар Орест Банах заграв одні з своїх найкращих змагань, не даючи змоги „Ганзі" здобути ворота. На 70-ій хвилині змагуни „Ганзи" спровокували бійку, вибігаючи поміж глядачів. Цим вони хотіли рятувати програні змагання, які вони тепер стараються повторити, оскаржуючи, що симпатики „Левів" вдерлися на грище. Подібно було зі змаганнями „Ганзи" з „Крилами", коли німці почали бійку, щоб зірвати змагання і опісля дістати доручення їх повторити. Тоді це їм вдалося і такого рішення Національної Ліґи вони й тепер сподіються, маючи в Лізі своїх приятелів.

У змаганнях з циклу гор за Аматорську Чашу ЗДА „Марунс" перемогли „Крила" з рахунком 1:0.

Петро Головатий

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 11-го ГРУДНЯ 1965 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Українська Січ — 182 Відд. в год. 6-ій веч. в залі Української Прав. Церкви при 45-47 Hope Ave. в Пассейку. Просимо про присутність з огляду на вибір нової управи на 1966 рік. — Управа.

ЧЕСТЕР, Па. Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 156 Відд. точно о год. 7:30 веч. На порядку, звіт Конт. Ком. та вибір управи на 1966 р. — І. Янчак, предс., В. Трач, кас., В. Новак, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Володимира — 130 Відд. о год. 8 веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів при 33 Іст 7-ма вул. Проситься вирівняти свої вкладки до кінця цього року. — І. Малець, секр.

BRISTOL, Pa. Річні збори Т-ва Просвіта — 362 Відд. о год. 6:30 веч. в Укр. Клюбі, 111 Fillmori St. Управа просить всіх членів обов'язково явитися в зазначений час. — Управа Відділу.

СТАПЛЕТОН, С. А., Н. Й. Річні збори Б-ва св. Арх. Михаїла — 211 Відд. о год. 7:30 веч. в залі де звичайно. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії, вибір нової управи на 1966 р. Проситься прийти на збори та вирівняти свої залеглі вкладки. — Т. Соколовський, секр.

НЕДІЛЯ, 12-го ГРУДНЯ 1965 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в домі Горожан при 847 N. Franklin St. Проситься членство вирівняти залеглі вкладки. — С. Филик, секр.

БАЛТИМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресвятої Тройці — 320 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Горож. Клюбі при 3101 O'Donnell St. Проситься членство прибути та вирівняти свої вкладки за 1965 р. Д. Пісецький, предс., І. Малко, секр.

СЕНТРАЛ ФОЛС. Річні збори Т-ва І. Франка — 93 Відд. о 1-ій год. по пол. в залі Blackstone Civic Center, Central St. На порядку нарад: вибір управи на 1966 рік, звіти і різні важні справи для добра Т-ва і Відд. Обов'язком кожного члена — явитись на цих зборах. — Ю. Тренклер, предс., І. Данилюк, секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Річні загальні збори 42 Відд. ім. Т. Шевченка о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Говп Еве. На Загальних Зборах будуть запропоновані зміни в справі хворобової допомоги і участь членів УНС в імпрезах, які влаштовує наш Відділ. Зміна Заг. Зборів з 3-ої неділі на 2-гу є на те, щоби можна було полагодити всі справи. 19-го грудня буде імпреза св. о. Миколая. — В. Марущак, рек. секр.

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. Річні збори Б-ва св. о. Миколая — 13 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу. Проситься всіх членів прибути на ті збори. — П. Шевчук, секр.

ЮТИКА, Н. Й. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 484 Відд. УНС о год. 12-ій дня в парафіяльному домі при 1104 Стейт вул. Чл. вкладки збирається в неділі по Сл. Божих в тім же приміщенні. Проситься довжників вирівняти всі свої залеглості. — В. Запаранюк, фін. секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Збірка місячних вкладок членів св. ап. Петра і Павла — 102-ий Відд. зараз по співаній Сл. Божій в церковній залі, 2280 W. 7th. Річні збори відбудуться в неділю 2 січня 1966 р. в церковній залі св. Йосафата, Парма, Огайо. — І. Попович, предс., Г. Голубець, кас., М. Бобечко, секретар.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Т-ва Любов — 45 Відділ від год. 11:30 до 1:30 в Домі УАГ, 847 N. Franklin St. Проситься членство прибути та вирівняти свої залеглі вкладки. — М. Сеник.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання вкладок за м. грудень Т-ва Дністер — 430 Відд. відбудеться: 12 грудня в Тризубі, в год. від 1-3 по пол.; 18 грудня в Укр. Клюбі при 23 і Бравн вул., в год. від 7-8 веч.; 19 грудня, в Укр. Клюбі при Френклін вул., в год. 11:30-1:30 по пол. Проситься вирівняти всі залеглі вкладки. — О. Бакай, секретар.

ТАРЗАН, ч. 5 542. Веле зомліла . . .

В'язень безнадійно в німому жаху дививсь, як маніяк Вогг поволі підносив ніж.

Веле крикнула, коли смерть вимогла собі цю жертву . . .

А тоді вона попала у співчутливу непритомність.